

N:r 15 (121)

Fredagen den 11 april 1890.

3:dje årg.

<p>Annonspris: 35 öre pr petitråd (10 stafvelser). För »Plattsökande» och »Lediga platser» 25 öre. Utländska annonser 70 öre pr petitråd.</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 kr. för kvartalet, med Iduns- Mode- och Mönstertidning 1 kr. 65 öre; postarvodet inberäknadt.</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 6147.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Lösningsnummerpris: 15 öre (vid kompletteringar).</p>	<p>Byrå: Drottninggatan 48, 1 tr. Prenumeration sker i landsorten å post- anstalterna, i Stockholm hos red., i boklädorna och tidningskontoren.</p>
--	--	---	--	---

Nancy Edberg.

Strålände och lifgifvande lyser aprilsoolen öfver våra hufvuden, vårflödet sköljer som en frisk morgontvagning efter vinterns sömn genom skog och fält, och ute på de vida vattnen draga fria böljor fram i muntert tåg. Isens bojor äro bräckta.

Helt säkert, unga läsarinna, väcker den första sippan, som litet fruset rödblå tittar fram ur sin mossa i blomsterglasat på ditt bord, en längtansfull tanke på de härliga sommar dagarna på landet, på det fria, uppfriskande lifvet i skog och mark, på de långa fotturerna, de sköna baden med sin simsport, af hvilket allt din kropp samlat så mycken spänstighet och helsa till en räntefond för hela ditt lif. Och du börjar med ifver räkna dagarna, till dess du får lemna din affärspulpet, din skolkateter, din symaskin, eller kanske blott din bal- och nöjessång — ty hvad vet jag därom! — i stadens kvalm för sommarsemestern på landstället.

Jag nämnde baden och simsporten. Ja, ty numera representerar väl denna nyttiga kroppsöfning för de flesta en af de allra angenämaste sidorna i deras sommarlif.

Kunnighet i simkonsten och med den följande intresse och insikt om badens stora sanitära betydelse äro inom de bildade klasserna den dag, som är, dess bättre allmänt utbredda, äfven bland kvinnorna.

Men om jag sade er, älskvärda läsarinna, att den sak, ni nu betraktar som den naturligaste i världen, en tid, ej allt för aflägsen vår egen, af konventionel sed och allmän mening förmenades kvinnan såsom opassande och öfverflödig, och att den företagsamma och vakna svenska, som här hemma gick i spetsen för en förnuftig emancipation i detta hänseende och grundlade en kvinnlig simkonst, vid sina sträfvan den möttes af flere motigheter och hinder, dem fördom reste i hennes väg — skall ni då tro mig?

Idun har i dag inskrifvit namnet Nancy Edberg på sin första sida, och då den går att i korta drag framställa en skildring af fru Edbergs verksamhet som simläsarinna, skall denna skildring befinnas utgöra jämnt upp simkonstens bland våra damer hela historia.

Nancy Edberg föddes i Stockholm 1832 och utlärdes redan som barn

Ofördragsamhet med andras karaktär är en af de största orsakerna till huslig olycka.

Harriet Beecher-Stowe.

i ofvan nämnda konst af sin fader, hvilken var en för denna sport varmt intresserad och nitisk man. Dottern besjälades snart af faderns intresse, och naturligt var, att hennes tanke närmast skulle ledas till att så vidt möjligt skaffa utbredning för den sunda och nyttiga kroppsöfningen äfven bland sina svenska systrar.

Sedan hon alltså själf promoverats till simmagister i den Åbomska simskolan 1851, började hon ute å Djurgården i en därtill inredd bassäng meddela simundervisning åt kvinnliga elever, dem hon själf med mycken möda en och en fick värfva. Så småningom väcktes dock häraf i vidare kretsar intresse för kvinnlig simsport, och idén begynte finna så pass tillslutning, att behovet af ett större sim- och badhus för fruntimmer gjorde sig gällande. Nancy Edberg vände sig till den ändan till d. v. amiral Liljehöök för att utbedja sig hans förord till erhållande af strandplats för en dylik anläggning, men afspisades med de betecknande orden: »tänker mamsell dränka folk?»

Nu vände hon sig till sjöförvarsdepartementet med samma anhållan; ett nytt afslag — det var allt! Under flere års tid hörde hon dock icke upp att ideligen verka för sin sak, och utan återvändo klappade hon på fördomens portar genom upprepade anmaningar till hufvudstadens invånare angående behöfligheten af en ändamålsenlig badanstalt för dess kvinnliga befolkning.

Till sist lyckades hon verkligen, år 1856, af konung Oskar I utverka rättighet till strandplats vid Kastellholmen. Hon återvände då från London, där hon en tid vistats; men då hon själf saknade medel att bygga ett badhus, anordnade hon tvänne år senare en uppvisning med sina elever i Gjörckes simskola, då hvar och en, som önskade åse uppvisningen, anmodades teckna sig för en aktie till en »sim- och badanstalt för fruntimmer». På tre dagar insamlades så 9,000 kronor.

Sedan bolagsstämma tillkallats och vidare teckningar skett, byggdes äntligen vid Kastellholmen den »sim- och badanstalt för fruntimmer», som sedermera flyttades till Skeppsholmen, där den ännu i dag har sin plats. Då badhuset 1859 i juli stod färdigt, arrenderade fröken Edberg det samma och hade redan samma år sin första uppvisning därstädes, där hon sedan under sju år som lärarinna med allt större framgång verkade för sin sak — simskicklighetens utbredning bland de svenska kvinnorna.

År 1862 erhöi Nancy Edberg det förtroendeuppdraget att i simkonsten undervisa drottningen och prinsessan Lovisa, nu kronprinsessa af Danmark, hvilken befattning hon innehade under två somrar. Redan förut hade hon i Danmark undervisat n. v. kejsarinnan af Ryssland, prinsessan af Wales m. fl. furstliga personer.

År 1865 begärdes från Kristiania hennes närvaro för att där ordna den första simskolan för fruntimmer. Sedan hon återkommit härifrån, erhöi hon ett resestipendium af konung Karl XV och drottning Lovisa i och för en resa till Petersburg, dit hon medförde af drottning Lovisa egenhändigt skrifna rekommendationsbref till de kejsarliga och storfurstliga damerna.

Äfven inom ett annat, på sätt och vis när-

släktadt område, har Nancy Edberg här hemma gått i spetsen för införandet af en förständig kvinnosport. Vintern 1864 anlade hon nämligen en skridskobana vid Kastellholmen, men få voro de damer, som vågade sig dit. Ej förrän ett högt plank upprests, gick det för sig att åka — det ansågs naturligtvis högst *okvintligt* att åka skridsko! Men sedan drottning Lovisa låtit delgifva sin önskan att för sig och sin lilla dotter erhålla undervisning i skridskoåkning, blef det i hast *högst* »comme il faut», planket kom bort och ersattes af en häck af granar, och dagligen sågos de kungliga damerna jämte uppvaktande damer och herrar ila fram på stålsko på Nancy Edbergs i början så föraktade skridskobana.

År 1867 ingick Nancy Edberg äktenskap med danske undersåten, litografen Carl André- sen. Hon blef enka 1873.

De senare åren har fru Edberg-André sen genom undervisning spridit sin konst, dels vid Klampenborg invid Köbenhavn och i Trondhjem i Norge, dels i snart sagdt hvarje invid sjö befintlig stad i Sverige, från Ystad till Östersund.

J. N.

»Förlofningen är uppslagen.»

Tåget rullar långsamt in på stationen. Lokomotivet blåser en gäll stoppsignal. Konduktören öppnar vagnsdörrarna. »—X— 20 minuter.» En ung dam i mörkblå resdräkt hoppar ned från en 2:dra klassens kupé och ser sig missmodigt omkring på den lilla plattformen, under det hon mumlar: »Tjugu minuters uppehåll vid en så liten ömklig station — hvad i all världen skall man ta' sig till?» —

Plötsligt kommer från väntsalen en annan ung dam i riddräkt och jockeymössa med ett par bref i handen. Vår blåklädda resande står orörlig — den sportälskande unga damen stannar likaså — deras blickar mötas, under det att den lifligaste öfverraskning står målad i deras ansikten. »Louise!?» — »Signe!?»

De unga damerna skynda att falla i hvarandras armar och upplysa inom den första minuten om, att de knappt kunde känna igen hvarandra, att det var »förskräckligt roligt» att råkas så här oväntadt, att det var en »evighet», se'n de skiljdes i pensionen, att Louise skall till vestkusten för att restaurera sig efter vinterns baler, och att Signe bodde en kvarts mil därifrån och ridit ned till stationen för att hemta posten, med mycket mera. Konversationsmaskinen arbetar för högtryck. —

Men olyckligtvis utbrister så Signe:

»Åh, kära Louise — jag hade så när glömt gratulera dig — du är ju förlofvad — det såg jag i tidningarna för länge sedan. Söta du, tala om något om din fästman? Han är ju löjtnant? När skola ni gifta er?» —

Och fröken Louises bleka kinder färgas af den finaste purpursky, och med tvungen röst svarar hon:

»Vår förlofning är uppslagen.»

»Åh, kära du,» stammar liten Signe för-

virrad, »det — det hade jag inte en aning om. Jag ber om ursäkt.» —

Och så letar hon förtvifladt i sin hjärna efter ett nytt samtalsämne — naturligtvis utan att vara i stånd att finna något.

* * *

Fröken Ester har fått sin goda vän, fröken Berta, till sig. Hon kom på middags-tåget kl. 1. Och nu pågår middagen som bäst. Det är stor middag med anledning af Esters pappas och mammas silfverbröllopsdag. Sittande bord naturligtvis. Händelsevis uppstår en liten paus i det annars så lifliga bordsamtalet, som brytes af värden, hvilken vänder sig till Berta och säger:

»Nå, er syster har väl ej så långt kvar nu till sin första bröllopsdag? När är det fröken Ellen gifter sig?» — Och fröken Berta ser sig tvungen att upplysa majoren och på samma gång hela det öfriga bordsällskapet om att:

»Förlofningen är uppslagen.»

»Åh, jag ber tusen gånger — hade inte en aning därom — åh — hm — — —.»

En angenäm situation, eller hvad tycken I, mina damer. — — —

* * *

»Inte en aning därom» — nej naturligtvis, det var ju ej så underligt. Sådant där berättas blott man och man, eller rättare kvinna och kvinna emellan, nästan som en liten pikant skandal, men om en god vän bor i Arboga och en annan i Falsterbo, så är det inte så alldeles säkert, att man får rätt på saken i behaglig tid, utan man går och »förplumpar» sig. Det är ju solklart, att en uppslagen förlofning är ett obehagligt ämne för såväl kontrahenterna som deras närmaste anhöriga, och vanlig grannligheten hindrar en därför att i deras närvaro välja det till samtalsämne. Det låter man nog bli — då man känner till förhållandet.

Nå, men hvarför skulle man då icke kunna bringa saken till allmänhetens kännedom? — När två älskande hjärtan funnit hvarandra, eller en rik fröken — som gärna vill bli baronessa — funnit en baron — som gärna vill bli rik — och mamma och pappa sen gett sin välsignelse — då går genom nära nog hela prässen: »Förlofning är tillkännagifven mellan underlöjtnanten vid Lapplands dragoner, friherre Balthasar Svärdsköld, och fröken Constantia Pettersson.»

»Lysning afkunnades» etc., »Bröllop firades» etc., födelseannonser och skilsmässa-processer — allt står i tidningarna. Men om en förlofning blifvit uppslagen — *det* kan man, gudbevars, omöjligt tillkännagifva.

Och hvarför? Kanske f. d. fästmon tycker det skulle se ut, som om hon ville annonsera, att hon nu åter »är till äktenskap ledig»?

Jag undrar just, om någon människa skulle tänka därpå, om det händt några gånger, om det bara blefve *modern*.

Så skulle det kanske till slut ej vara alls märkvärdigt att få se i Dagens Nyheter, Stockholms Dagblad eller Idun t. ex. som så:

Att vår förlofning är uppslagen tillkännagifves härmed.

Stockholm den 20 maj 18—.

Constantia Pettersson. Balthasar Svärdsköld.

Tycken I, mina damer, yngre, fordomsfria damer förstås, att min idé är — en smula extravagant kanhända? Jag tror knappt det! Det är bara konsekvens. Man uppvisar allmänheten genom tidningarna om alla möjliga familjeangelägenheter, som jag nyss uppräknat, man gratulerar också genom tidningarna, man tackar »för visadt deltagande i min djupa sorg», man har ingenting emot att det står: »middag gafs i går af» etc. etc. eller »välvilja mot underhåfvande» etc. — kort sagdt, allmänheten får gärna veta och tala om allt möjligt, *utom* — en uppslagen förlofning! Den får man blott hviska om. Medgifven, att detta är bra inkonsekvent.

Gillen I mitt förslag, så följ den, ehuru jag innerligt önskar, att I slippa den. Och för att slippa den, så tänken eder för mer än en gång, innan I förlovven eder, och mer än en gång, innan I bryten er förlofning.

Vera.

Hemlif.

Af Lisseq.

I.

Kom till oss och åt middag i dag, Selma lilla, så ska' vi ha riktigt lifvadt, både Malla och Knut ha ledigt torsdagseftermiddagarna,» sade Thilda Stålblad till sin kusin Selma, då de möttes på gatan.

»Tack, snälla Thilda, jag vet inte...»

»Äh, prata! Kanske lillan ska' be sin mamma om lof först, hva'sa?» Thilda satte sin lilla trubbnäsa i vädret och knyckte till på nacken, så att plymen i hatten svängde på sig, äfven den. »Jag skall just säga dej, att det är inte så roligt hemma jämnt, inte. Malla vill vara ett så'nt hjon öfver mig, kan tänka, och Knut bråkar så — usch då, och mamma...»

»Kära du, börja nu inte så där igen,» afbröt henne Selma skrattande, »om ni inte i det hela hölle så mycket af hvarandra, skulle jag ingenting säga, men du vill nog inte mista någon af dem, eller hur?»

»Mista någon, hu, så du tar till! Jag skall väl hålla af mina närmaste, vet jag, och dessutom så skäms de inte för sig, ska' jag säga. Knut är en riktigt praktig pojke, vet du, det säga alla människor, och Malla har då ett så'nt huvud så, och — ja, det få vi tala om sedan. Nå, du kommer väl?»

»Ja, tack, jag kommer väl då.»

Flickorna skildes åt.

Revisor Stålblads bodde på norr, trefligt och komfortabelt hade de, men Selma trufides inte rätt hos farbroderns. Hennes far hade sin verksamhet på Östermalm, den lilla familjen var förmögen, hemmet stilla, vänligt och godt; hon förstod sig ej på tonen i sin farbrors hem.

»Nå, god dag, lilla Selma,» helsade fastern, när hon kom, »det var riktigt snällt; hur kom du på en sådan god idé?»

»Jag bjöd henne ju, mamma,» skrek dottern, som kom inrusande, »mamma är då jämnt så glömsk. Minns inte mamma, att jag sa' det, när jag kom hem?»

»Du sa' — hur kan Thilda säga det, det gjorde du visst inte.»

»Joo, jag gjorde det, jag måtte väl veta, hvad jag säger, åtminstone,» utropade Thilda.

»Du sade det *inte*, kom i håg det,» svarade modern öfverlägset.

»Usch, hvad mamma är stygg; jämnt ska' mamma säga emot mig, jag måtte väl veta hvad jag sa',» utbrast Thilda halfgråtandé.

»Ja, det är detsamma nu,» sade modern, ännu mera retsam öfverlägset, »sitt nu, Selma lilla, gubben och barnen komma väl snart.»

»Ar nu *Malla* barn också, det var då det märkvärdigaste jag hört på länge,» småutttrade Thilda i ett hörn.

»Där ha vi ju både Malla och Knut, — kära barn, så ni gå på!» Orden ställdes till de inträdande, som smågrälade i tamburen. Fru Stålblad hade själf gått ut och öppnat. Malla var »banktjänsteman», Knut i samma »verk» som hans far.

»Torka af dina fötter — så du ställer till, Knut,» började Malla igen.

»Fröken bråkstake, besvara sig inte, mina fötter ä' så fina, som om jag aldrig varit ute.»

»Nå det var då lustigt, är du *nu* inte smutsig om fötterna heller, då måtte jag ha blifvit blind!»

»Knut är bra, kom in och helsa på kusin Selma nu,» ljöd moderns öfverlägsna röst.

»Ja bevars, om mamma har lust att få sin salongsmatta nedsolkad, så gärna för mig,» sade Malla stucken.

»Usch, hvad det drar, Knut stängde inte tamburdörren,» utropade Thilda.

»Jo, det gjorde jag.»

»Nej, det gjorde du *inte*.»

»Käbbla nu inte, kära barn, öppna åt pappa, skynda er, han kommer i trappan, Mari kan inte gå ifrån.»

»Knut, gå och öppna,» sade Malla.

»Det måtte väl Thilda kunna göra,» tyckte Knut.

»Kors, hvad du är ogin och lat!»

»Jag får väl gå själf då.» Modern reste sig gravitetiskt, men Selma var redan i tamburen och släppte in sin farbror.

»Jaså, är Selma anställd här som portvakt, hva'? Välkommen, min flicka; finns ingen annan som kan öppna?»

»Mari är hindrad, kära du.» Fruen såg sårad ut.

»Och därför skall lilla Selma sköta hennes syssla, aldeles i sin ordning, söta du, förträffligt anordnad, isynnerhet när man har en nittonårig son, som går i rummet och drar. Ja, ja, jag säger ingenting, min lilla vän; törs jag fråga, om vi få mat snart?»

Selma hade just ingenting sagt på hela tiden, hon var rädd för hvarje ord, rädd att det skulle väcka nya strider, och fast hon visste, att de ej hade några rötter, plågade de henne ändock, ovan som hon var vid dylikt.

Man satte sig till bords.

»Hvad i all världen är det här för soppa, min vän? I min barndom hotades vi med något som kallades ölsoppa till middagen, när vi varit svåra och olydiga; fråga din far, om han minns det, Selma lilla. Jag kan aldrig påminna mig, att hotelsen gick i verkställighet. Är det här sådan soppa, min söta du, hva'?»

Revisorn sköt bort sin tallrik.

»Selma, mitt barn, och ni andra med, jag ger er lof att slippa äta mer.»

»Nej, snälla farbror, det är den bästa kött-soppa jag ätit på länge, vill faster ge mig en portion till?»

Fru Stålblad smålog åt henne och uppfyllde hennes begäran, men teg oafbrutet och såg djupt förnärmat ut.

»Försök inte att skära den här steken, den är seg som gammalt läder,» började revisorn

igen, »hvar har ni fått den ifrån, är det en gammal häst?»

»Söta du, jag sade åt kokerskan att ta af slaktarens bästa stekkött, mer kan jag verkligen inte göra. En annan gång kanske du är god och köper själf, så kanske det blir bättre,» sade frun ironiskt.

»Nej, jag tackar pliktskyldigast, jag trodde frun brukade se efter sådana saker i ett hus.»

Så fortgick middagen. På eftermiddagen var det litet bättre. Sedan farbror och faster tagit sin middagslur voro de något blidare; snart gick också revisorn.

Ungdomen musicerade litet, pratade utan allt för störande meningsutbyten, spelade sällskapsspel, äto apelsiner, drufvor och nötter. Så skulle Selma hem, men då började det igen.

»Hvad går du för väg?» frågade Malla.

»Genom tunneln,» sade Selma.

»Nej, då är det mycket bättre att du går hela Mästersamuelsgatan öfver Stureplan, så slipper du den där otäcka tunneln,» sade Thilda.

»Mästersamuelsgatan, hur kan Thilda vara så dum,» skrek Knut till; »Hötorget och Ox-torget är väl bra mycket bättre.»

»Äh, ni pratar, tunnelvägen är väl den bästa, vet jag, eller hur, mamma?» sade Malla.

»Ska' du fråga *mig*, jag vet ju aldrig något,» svarade frun retligt och försmädligt.

»Nå, lilla kusin,» började Knut, »har du inte haft bra trefligt i dag i en så älskvärd och enig familj?»

»Ja, det är inte mitt fel,» skrek Thilda.

»Om vi ä' eniga? Nej, det har du mycket rätt i,» sade hennes bror skrattande.

»Om inte Knut vore så förarglig jämnt ändå, alltid ska' Knut reta mig, jag bryr mig rakt inte om Knut en enda smul,» halfgrät Thilda.

»Du ä' då så enfaldig jämnt, Thilda,» nu höjde Malla sin högvisa stämma, »ska' du låta reta dig af en näsvis pojke.»

»Nej, ta' hellre emot moralpredikningar af en antikverad bankfröken,» ropade brodern.

»Knut!»

Men nu gick Selma, hon ville ej, att hennes jungfru skulle få lära känna tonen i hennes farbrors hem. Nedkommen på gatan, drog hon en lättnadens suck och skyndade glad till sitt eget.

Några ord om hönskötsel.

Af »Gallus».

Det finnes väl ingenting, som åtminstone inom den finare matlagningen spelar så stor roll som just ägg. Skola några gäster bjudas, strax ser husmodern efter på sin ägghylla, hvad den säger om saken. Det skall bakas småbröd; huru skall detta tillgå, om det ej finnes ägg? I större städer, där man numera kan få köpa tämligen »säkra» kontrollerade ägg äfven om vintern, där är saken ej så bekymmersam, men på landet, där man vintertiden ej för »allt smör i Småland» kan få ett färskt ägg, förhåller sig saken annorlunda, och mängden husmor har nog fått ångra, att hon ej »lagt in» flere ägg på sommaren och hösten.

Sannt är, att vårt kära Sverige med sina långa, kalla och snöiga vintrar ej är så särdeles lämpligt för hönsafvelns bedrifvande, men en smula omtanke och nit för saken kan ganska bra afhjälpa de olägenheter, som klimatet vållar.

Det är egentligen för att söka väcka intresse för ett rationellt bedrifvande af hönsafveln vare sig för äggproduktion eller åstadkommande af utmärkta kött-djur för bordet, som jag vill uppvakta Iduns ärade

* Är därtill, som ofta händer i ett hushåll, någon eller några af dess medlemmar ålagda af helsoskäl att till frukost äta 1 à 2 ägg hvarje dag, så blir förhållandet ännu betänkligare.

läsarinor med några små uppsatser, som, tillämpade i praktiken, skola visa, att man med ringa kostnad och alltid med vinst kan driva denna lilla »binäring», och mången gammal gumma skulle, om hon förstode sig rätt på saken, kunna hafva sin goda bergning af ett eller annat tjog höns.

Vi skola då först se till, huru nu i allmänhet hönsen skötas, och hvad vinst däraf kan uppstå. Då man lägger sig till med höns, köper man ofta en eller ett par här, andra där, oftast utan att veta ens deras ålder, långt mindre om de äro flitiga äggläggare. De inspärras — nej förlåt! — insläppas sedan i det för dem bestämda »hönshuset», som vanligen utgöres — åtminstone på landet — af en af ribb gjord afplankning i ladugårdens mörkaste hörn och ofta nog går buren ej längre ned än på halva vägen, hvarigenom det i buren blir så mörkt, att hönsen om vintern blott lemna sina pinnar för att söka få någon föda, som tillsättes dem på golfvet, där någon rengöring aldrig på vintern kommer i fråga. Att de under sådana förhållanden skola vantrivas är naturligt, och de »hämnas» också detta på det enda sätt de kunna — genom att ej lägga ägg förrän fram på våren, då ljusare dagar locka dem ut i det fria.

Knappast något af våra husdjur är för sin trefnad och afkastning så beroende af ljus och renlighet som just hönsen, och det är därför ej underligt, att man, med de begrepp man ofta, — för att ej säga oftast, har om dessa djurs kraf på skötsel, får så dålig afkastning af dem, hvilket gjort, att många eljes praktiska och förståndiga personer fått sådant förakt för dem, nämligen då det ej är fråga om ägg, ty sådana vilja de nog hafva. Första vilkoret för en rätt hönsskötsel är, att man skaffar dem en ljus och varm bostad. En med kreatur besatt ladugård är härtill nog tjänlig, men då skall hönshuset göras vid ett fönster åt söder samt räcka från golf till tak och därjämte vara så stort, att man får beräkna 2 kvadratfots golfyta för hvarje höna. Bäst är för hönsens trefnad, om de om dagarne få gå lösa i ladugården, men detta är sällan tillåtet, utan är bäst att i så fall göra en liten ventil å fönstret, hvarigenom de vid blidväder kunna utsläppas och har man så utanför på en fläck undanskottat snön, så att de få krafsa på bara marken, så må de ganska bra, ty i snö vilja de ej gärna gå, och om de det måste, få de ofta reumatism eller kramp i benen, hvilket stundom är ganska svårt att bota. På så sätt kan man utan några kostnader alls få ett rätt användbart hönshus.

Om man däremot ej har en ladugård eller ett fårhus — som äfven är bra — att tillgå, så kan man, som jag af egen erfarenhet vet, med ringa kostnad uppföra ett litet hus åt sina höns af timmer; innanför timret lägges på cirka 1/2 fots afstand från det samma en innervägg af sämre bräder, och däremellan fylles och packas torr sågspån. Golfvet måste också vara dubbelt med sågspån som fyllnad; likaså taket. Bäst är att lägga hela huset hvilande på 4 stenstaplar, på det råttor, som gärna draga sig dit, där höns finnas, ej må komma in. Ett sådant hus för 50 st. höns går färdigt till cirka 70 kronor. Golfytan kan i ett sådant beräknas till 1 1/2 qv.-fot för hvarje djur af vanlig storlek och 2 qv.-fot för större. Ett stort fönster, som om vintern förses med dubbelfönster, anbringas åt söder, och under detsamma en öppning för utgång, äfven den med dubbla luckor. Ett sådant litet hus har stora fördelar. Hönsen värma själfva upp detsamma tillräckligt; de trivas däri väl med god skötsel; det är lätt att hålla rent hos dem o. s. v.

Till hönshuset hör äfven en *hönsgård*. Bäst är naturligtvis, där så är, att hönsen få ströfva fritt omkring, men det låter sig sällan göra, ty de föröfva därunder åtskilligt ofog på åker och trädgård samt äro utsatta för rofdjur af flere slag.

En inhägnad för hönsen fås bäst och billigast af s. k. stängselduk, uppspikad på pålar omkring den plats, där hönsen skola vistas. Den bör göras så stor man har tillfälle och råd till, på det hönsen må så litet som möjligt sakna sin frihet. Till tak är billigast att själf knyta ett nät af s. k. »patejtråd», med maskor af cirka 4 dec.-tums längd, hvilket spännes öfver platsen och sålunda hindrar hökar och kråkor från att taga höns och kycklingar.

Sedan vi nu sålunda ordnat ett hönshus med dito gård, torde vi få tala något om hönsens skötsel. Jag har förut sagt, att hönsen fordra renlighet och ljus, och upprepar det ännu en gång. På golfvet måste finnas ett par tums lager torr sand, som hvarje morgon omröres med en kratta, för att frisk sand må komma upp, och ombytes en gång hvarje vecka. En lång vattenho och två dito mathoar, som städse hållas rena, den förra försedd med friskt — ej alltför kallt — vatten. Mat gifves dem om vintern 2 gånger dagligen och för öfriga delen af året 3 gånger dagligen. Den bör bestå af omväxlande ämnen: korn, hvete, hafre; gröpe, utrördt med ljumt vatten, på

vintern. Man måste alltid laga så, att de få t. ex. »blötfoder» d. v. s. gröpe och vatten eller dylikt ena dagens morgon och afton och på middagen säd och andra dagen tvärtom. Kokt potatis är äfven ett utmärkt foder. Hampfrö, gifvet 1 à 2 tekoppar åt 40 à 50 höns strax på morgonen, har jag funnit vara ypperligt för att om vintern få hönsen att flitigt värpa.

Dessutom gäller för hönsens såväl som för kornas afkastning, att det lönar sig mera att hafva färre djur och fodra dem väl än att hafva många och fodra dem illa. På sommaren kunna de nog, om de nämligen få gå fritt omkring, skaffa sig en ganstor mängd föda själfva, men instängda i en hönsgård måste man äfven då gifva dem fullt tillräckligt med mat och dessutom laga så, att de hafva skydd för allt för stark värme och regn samt aska att mylla sig uti, hvilket aflägsnar ohyran från fjäderna. (Forts. o. slut i nästa n:r.)

Vår almanack och våra namnsdagar.

Kåseri af Karl Benzon.

Med ytterst få undantag kunnen I, mina damer, hvarje år fira er födelsedag — de få undantagen utgöres nämligen blott af dem bland eder, hvilka haft oturen att i likhet med den snillrike tonsättaren Rossini göra sitt inträde i världshvilet den 29 februari under ett skottår. Men med namnsdagarne är det icke så beställt. Därutinnan har vår gamla hederliga almanack visat er en klandervärd brist på uppmärksamhet. Och jag ställer mig gärna på er sida i en strid mot denna vördnadsvärda och i många fall berättigadt populära urkund.

Såsom förhållandena nu gestalta sig, hafva de bland eder, som äro mödrar, tvänne utvägar. Med pliktskyldig vördnad för det bestående kunnen I välja ett af de i almanacken förekommande namn åt lillan. Och då är ju saken klar. Framtida blomsterhandlare skola prisa ert förutseende, och så skola äfven våra bröder, de tyska fabrikanterna af gratulationskort. Men I kunnen äfven med förakt för de af kungl. vetenskapsakademien gifna anvisningar välja ett namn, som visserligen måhända icke tillhört något kanoniseradt helgon, men som mera tilltalar ert skönhetssinne, äfven om detta tillvägagående kommer att bidraga till blomsterhandels och kartongtillverkningens ruin.

Visserligen finnas i vår almanack kvinnliga dopnamn, hvilka ännu kunna göra anspråk på användning. Bland en mängd slagg, sådant som *Potentia*, *Appollonia*, *Mormessa*, *Zenobia*, *Krispina* etc. etc. träffa vi under stundom juveler sådana som *Maria*, *Anna*, *Elisabet*, *Klara* m. fl. Dock tilltror jag mig kunna försvara den beräkningen, att högst tjugufem af de i almanacken förekommande kvinnliga dopnamnen ännu kvarstå i allmänt bruk. I hela januari finnes väl näppeligen flere än ett mitt och förmodligen i många andras tycke väljudande — *Gunilla*. *Prisca* vore en ren oartighet, ty det betyder ju *gammal*, och *Agneta* samt det pompösa *Emerentia* torde väl få anses som antikverade. *Monica*, den fräjdade kyrkofadern Augustinus moder, hvilken fått släppa till namn åt den fjärde maj, kunde lika gärna utbytas mot *Harmonika*, hvilket låter lika bra och i vår mekaniskt-musikaliska tid vore mera populärt. *Corona* skulle ni nog dra er för att använda som dopnamn, äfven om er herre och man sätter aldrig så stort värde på en cigarrsort med samma benämning. *Barbara* är lika fult som den musikaliska vidrigheten *Barna-bas*, men man vägar väl ej slopa detta

namn af fruktan för att stöta det högt lysande sällskapet *Par Bricoll* för hufvudet. Skönhetssinnet måste väl hysa antipati mot *Antipas*, på samma gång det tycker, att man borde »ursila» sådana otympligheter som *Ursila*!

För att sluta med några allvarsord i en fråga, som härmed icker första gången behandlas: skulle det icke vara en lätt uppgift för dem, hvilka hafva almanackens öden i sina händer, att slopa det gamla latinska, grekiska och hebreiska tyranniet? Våra moderna europeiska språk — men framför allt de gammalnordiska — erbjuda ju rikligt material för reformer. Jag nekar icke till, att namnförrådet i flere af de europeiska storstaternas kalendrar erbjuda ett barbari, jämförligt med vår egens. Men dem tjänar dock den i de flesta fall kvarstående helgonkulten till ursäkt. Vi däremot, som höjt oss ur katolicismens mörker, vi, som vilja gälla för att vara ett af jordens mest upplysta folk — skulle icke vi när som helst kunna slå in på en bättre väg?

Hjältemod i hemmet.

Huru onyttigt vårt lif förefaller oss ibland! Hvad vi längta efter ett tillfälle att utföra någon stor handling. Vi tröttna på hemlifvets dagliga kretsgång och inbilla oss, att vi skulle vara mycket lyckligare i andra förhållanden. Vi tänka på lifvets stora stridsfält och önska, att vi vore hjältar! Vi tänka på det goda, som vi skulle kunnat göra, om vår lott fallit annorstädes. Vi glömma, att världen består inga titlar så höga som fader, moder, syster eller broder. Inom hemmets helgade område hafva vi många tillfällen till hjältemod. Dagliga handlingar af själförsakelse för en annans väl, milda tröstande ord för andras bekymmer eller vård om de sjuka kan allt förefalla som ingenting, dock, hvem förmår säga det goda, som därigenom kan uträttas. Våra minsta ord kunna lemna intryck på andra till godt eller ondt. Vi så dagligen den säd, som skall frambringa någon slags skörd. Väl vore det för oss, om det blir en skörd, som vi med glädje och stolthet kunna inberga. Om någon af den kära hemkretsen under kommande år kan se tillbaka och, uttalande vårt namn, säga: »Hennes ord och exempel förberedde mig till ett nyttigt lif — henne har jag att tacka för min nuvarande lycka,» då kunna vi ju säga: jag har ej lefvat förgäfvets.

Dräktreform-föreningen.*

Den förenings, som stiftades 1886, och hvars styrelse alltsedan nitiskt verkat för den uppgift föreningen satt sig före, torde förtjäna här något närmare omnämnas. Såsom af namnet framgår, är föreningens mål att motarbota det myckna i den nuvarande kvinnodräkten, som är rent af skadligt, och att åstadkomma praktiska, bekväma och ändamålsenliga, samt med hygienens fordringar öfverensstämmande klädedräkter för kvinnor och barn. Den föreställningen gör sig tämligen allmänt gällande, att föreningens verksamhet inskränkt sig till framläggandet och förordandet af den s. k. fornnordiska kvinnodräkten — hvilken för öfrigt alls icke

* Man har till oss framställt en begäran, att vi i Idun skulle intaga denna ur tidskriften »Dagny» hemtade uppsats. Vi göra det med nöje, emedan vi anse, att saken i fråga är värd all uppmärksamhet och allt understöd.

utgått från föreningen — och som denna dräkt på många håll mött det mest energiska motstånd, så har en del af denna motopinion drabbat själva föreningen. Ingenting kan likväl vara orättvisare än detta. För att gifva ett riktigare begrepp om föreningens verksamhet, vilja vi här meddela, att styrelsen utarbetat fullständiga underdräkter för barn af alla åldrar, från och med det nyfödda barnet till den nästan vuxna skolflickan, för den senare med särskildt afseende på lämplighet för gymnastiken. Äfven har föreningen låtit utföra modeller till en enkel, praktisk dräkt för arbetskvinnor, hvilka vid fyra särskilda tillfällen, i förening med upplysande föredrag, af några medlemmar af föreningens styrelse föreisats för kvinnor ur arbetsklassen. Dessutom har till föreningen af fröken Lundin, Stockholms förnämsta sömmerska, skänkts en förträfflig klädning för blifvande mödrar, hvilken vi särskildt anbefalla till vederbörandes, såväl som till herrar läkares uppmärksamhet.

Sedan ungefär ett år tillbaka har föreningen anordnat en utställning af alla dessa modeller, jämte försäljning af mönster, i fröken Ohlsons modehandel, Blasieholmstorg 14, och sedan detta års början finnes där äfven tillfälle att få köpa och beställa färdiga klädesplagg af alla nyssnämnda slag, utförda efter föreningens modeller, omsorgsfullt och punktligt, af goda materialier, samt till relativt moderata priser. Särskildt torde få påpekas det tillfälle, som här erbjuder sig för unga mödrar att, där det möjligen skulle befinnas för dyrt att beställa hela den lilla utstyrelsen, kunna få köpa en fullständig modell-omgång småkläder, efter de nyaste och af några af våra förnämsta läkare gillade och förordade modeller.

Vi kunna försäkra våra läsare, företrädesvis mödrar och uppfostrarinnor, att det lönar mödan att taga i skärskådande de resultat, som af Dräkterreformföreningen åstadkommit under de få år den egt bestånd, och detta ehuru den haft ytterst små penningeresurser till sitt förfogande. Dess uppgift är utan tvifvel i hög grad behjertansvärd, detta erkännes af såväl medicinska auktoriteter som annat förståndigt folk, och den förtjänar i sanning mera uppmuntran och en allmänare tillslutning än hvad som hittills kommit dess sträfvan till del.

För dem, som till följd af denna lilla uppsats kunna känna sig manade att närmare taga reda på saken, vilja vi påpeka att Dräkterreformföreningen har sitt årsmöte d. 16 d:s (se annonsen!), vid hvilket tillfälle kommer att framläggas en redogörelse för dess hittills varande verksamhet. Därefter vore meningen att få i gång en diskussion om bästa sättet att understödja och utvidga föreningens verksamhet, hvilken för närvarande, af brist på medel, måst betydligt inskränkas, oaktadt styrelsens goda vilja och osparade möda i föreningens tjänst. Naturligtvis blifver då äfven tillfälle för nya ledamöter att anteckna sig — årsavgiften är 1 krona.

Teater och musik.

Påskkonserterna hafva i år som vanligt varit synnerligen talrika. På långfredagen gafs enligt gammal sed Haydns oratorium »Skapelsen» inför en talrik och andäktigt lyssnande publik. Och påskdagen bjöd på ej mindre än två synnerligen framstående musikställningar, nämligen hr Rundbergs matiné i Berns salong samt på aftonen symfonikoncert å k. operan. Den senare, hvilken var den sjunde i ordningen under säsongen, bjöd på två nyheter, nämligen uvertyren »Olaf Trygvason» af den danske tonsättaren R. Henriques, som själf ledde utförandet, och en ny konsert för piano och orkester (a-moll) af k. operans värderade andre kapellmästare R. Henneberg. Det förnämnda numret förrådde någon oklarhet i ämnets utarbetning samt för liten nyansering i orkesterbehandlingen. Det tycktes ej heller väcka vidare intresse. Hr Hennebergs pianokoncert däremot slog synnerligen väl an och detta med rätta. Kompositionen vittnade ock om tonsättarens synnerliga förtrolighet med sitt instrument och särskildt med orkestern och dess behandling. Hr H., hvilken själf på ett förträffligt sätt skötte pianostämman, helsades såväl vid sin entré som efter utförandet af hvarje sats med energiska applåder. — De båda återstående numren i programmet utgjordes af det vackra förspelet till tredje akten ur Wagners »Mästersångarne» samt Beethovens allbekanta Sinfonia Eroica. Båda kompositionerna erhöles ett synnerligen förtjänstfullt utförande af hofkapellet under hr Nordquists ledning samt väckte det lifligaste bifall. Förspelet måste till och med omtagas. Åhörarne voro mycket talrika.

Hvad hr Rundbergs matiné beträffar, så hade den att uppvisa ett alligenom intressant och omvexlande program. Bristande utrymme hindrar oss full-

Författarinnan till »Onkel Toms stuga.»

Den moderna literaturen är rik på ryktbara kvinnor, men, strängt taget, torde likväl få af dem kunna hänföra det rykte de ha att glädja sig åt, till verkligt framstående förtjänster. Till dessa få måste man afgjort räkna Harriet Beecher—Stowe, som äfven bland de flesta literära kvinnor intager en undantagsställning, i det hon kan göra anspråk på en lika framstående rang, både som skrifställarinnan, maka och moder.

Böcker ha sina öden, och bland de literära produkterna från nittonde århundradet står Harriet Beecher—Stoves roman, Onkel Toms stuga, i första rummet. Den har gjort den genialiska författarinnans namn världsbekant och gaf på samma gång den kraftigaste impuls, till att negerlafvarnes beklagansvärda öde, som förut i alla sina rysligaste deltaljer ej nått allmänhetens öron, genom frigörelsen gestaltade sig ljusare och gladare.

Harriet Beecher—Stowe föddes den 14 juni 1811 i Lichtfield (Connecticut). Hennes far, Dr. Lyman Beecher, var en framstående kalvinistisk predikant, hennes mor, dennes första hustru, Roxama Foote. Redan som barn visade Harriet en påfallande begåfning och längtade alltid efter andlig vederkvickelse, men på den tiden fanns endast en obetydlig lektyr för ungdom, och när Harriet en gång efter långt sökande i en mörk bodkammare upptäckte »Tusen och en natt», var hon öfverlycklig. Barndomstiden i Lichtfield efterföljdes af skoltiden i Hartford, där hennes äldsta syster Katharina inrättat en skola. Under det omedelbara inflytandet af denna syster fortsattes här Harriets uppfostran. 1832 följde dr. Beecher en ärofull kallelse som föreståndare för teologiska Laneseminariet i

ständigt genomgå och omnämna detsamma. Utförandet var emellertid på alla händer godt och bifallet efter åtskilliga nummer rent af stormande. Ett nummer å programmet vilja vi dock särskildt omnämna såsom enligt vår åsikt det främsta af dem alla, nämligen Siegmund och Sieglinde duett ur Wagners opera »Die Walküre», hvilken af fru Östberg och hr Lundquist utfördes på ett öfverlädigt praktiskt sätt. Skada blott, att ej orkesterackompanjering fanns att tillgå! Vi hoppas dock, att duetten måtte upptagas (ja helst hela operan!) ännu en gång och då med orkester. — Salongen var öfverfylld, och matinéen torde kunna räknas som en af de bästa, som här gifvits.

Cincinnati, där Katharina Beecher grundade ett gymnasium för flickor och Harriet blef hennes utmärkte medhjälparinna.

På en resa, som Harriet sommaren 1835 gjorde österut för att närvara vid sin älskingsbroders, Henry Wards promotion, blef hon djupt uppskakad af sorgestunden, att hennes väninna Elisa Tyler, gift med professor Stowe, afidit. Den svåra förlust, som drabbat den senare, uppväckte så lifligt hennes deltagande, att detta så småningom öfvergick till en innerlig tillgifvenhet, och Harriet E. Beecher blef efter en kort förlofning professor Stoves maka.

1836 företog professor Stowe en resa till Europa. Under hans frånvaro uppstod i Cincinnati ett slafuppror, öfver hvars förlopp Harriet samvetsgrannt lemnade sin man redogörelse i dagboksform. Samtidigt offentliggjorde hon korta noveller och utkast i skilda tidningar. I alla dessa artiklar uttryckte hon visserligen sin motvilja mot slafegarne, men var ännu ej en förklarad ifrarinna för slafveriets afskaffande.

Året 1850 var såväl för Förenta staterna som för familjen Stowe ett minnesvärdt år. Frågan om slafveriets afskaffande upptog allas tankar, och Harriet fick en mängd bref från sin svägerska och andra vänner om de förskräckliga följderna af desserteringslagen, genom hvilken hela familjer gingo under. Mrs Beecher skref vid denna tid i ett af sina bref till mrs. Stowe: »Om jag kunde bruka pennan som du, min Hattie, skulle jag skriva något, så att hela världen väcktes till besinning, om hvilken förbannelse slafveriet är.»

Då mrs. Stowe hade läst detta bref för hela den församlade familjen, sprang hon plötsligt upp från stolen med utropet: »Ja, jag skall skriva något! Jag skall det så vidt jag får lefva!» I detta utrop finna vi ursprunget till »Onkel Toms stuga.»

Denna sensationsbekanta berättelse började offentliggöras den 5 juni 1851 i »National Era». Senare har Harriet Beecher—Stowe mången gång sagt: »Jag kunde inte längre hålla berättelsen i styr, den skref sig som af sig själf.» Eller en annan gång: »Jag skulle vara författarinnan till »Onkel Toms stuga»? Nej, Gud själf skref den, jag var ingenting annat än ett obetydligt verktyg i hans hand. Honom ensam tillkommer all ära.»

För offentliggörandet i »National Era» fick författarinnan ett honorar af 300 dollars. Samtidigt erbjöd sig en förläggare i Boston att förlägga arbetet mot halfva vinsten, förutsatt att mr. och mrs. Stowe äfven åtog sig hälften af kostnaderna. Professor Stowe afböjde detta anbud med svaret, att de båda voro för fattiga för att kunna inlåta sig på ett sådant vägspele, hvarpå slutligen träffades en öfverenskommelse om 10 procents vinstandel. Den 14 mars 1852 undertecknades öfverenskommelsen, och redan den 20 samma månad följde första upplagan på 5000 exemplar. Inom ett år såldes 120 upplagor med öfver 300,000 exemplar. Oaktadt denna oerhörda framgång sysselsatte sig mrs. Stowe med utarbetning af en nyckel till »Onkel Toms stuga» och erhöles alltid så mycket nytt material, att hon 1855 och 1856 utgaf berättelsen »Bred». 1872 skref Harriet en serie Floridaskizzer, som under det följande året utkommo i bokform under titeln »Palmbud». 1878 följdes dessa af hennes sista större arbete »Poganue People»; likväl fortfor mrs. Stowe ännu flere år att skriva kortare skisser och artiklar.

1872 öppnade sig för Harriet ett nytt och lönande fält för hennes intelligens, då »The American Literary Bureau af Boston» gaf henne i uppdrag att i de förnämsta städerna inom Förenade staterna hålla en cykel af 40 föreläsningar ur sina egna verk. Sedan hon med den största möjliga framgång afslutat denna tournée, företog hon följande år en andra till städerna i Vestern.

Den förnämsta tilldragelsen under senare delen af hennes lif var firandet af hennes sjuttionde födelsedag. Detta föranstaltades af hennes förläggare i form af en trädgårdsfest, till hvilken alla Amerikas namnkunniga skrifställare och lärde inbjödos. Denna fest, som den 14 juni 1882 egde rum i Newtourville, en förstad till Boston, utgjorde afslutningen på Mrs. Stowes offentliga lif. 1886 förlorade hon sin älskade make.

Striden om hjärtan.

Ur ett kvinnolifs historia

af

Johan Nordling.

(Forts.)

An gingo de arm i arm, än hvar för sig sida vid sida; ibland — när de kommo till den aflägsnaste och minst skötta delen af parken — var vägen så igenvuxen af högt, fuktigt gräs och doftande ormbunkar, att han måste gå före och rödja väg, och hon kom hack i häl efter. Litet emellan gjorde hon en »afstickare» åt ena eller andra sidan efter någon vacker blomma, något fint, krusigt blad eller vajande gräs, eller också måste de prompt stanna ett tag för att se på den där gamla lummiga eken, som var ihålig på ena sidan och ett sådant utmärkt gömställe för »kurra gömma», eller den där lilla viken nere vid stranden, där de förr alltid hade haft hela barkbåtflottillen förankrad, eller den där höga, skrofliga klippan, som varit röfvarborg och vitne till så många djärfva, mer eller mindre lyckade stormningar, och hvilket allt hon mindes så väl, »åh! så utmärkt väl».

Hur de då gingo, kommo de slutligen fram till »grottan», som låg i bortersta delen af parken. Såsom geologisk märkvärdighet var den af mycket anspråkslös natur: ett stort rullstensblock, som låg alldeles på kanten af en lodrät berghäll och sköt ut däröfver som ett tak, på ena sidan af naturen stöttadt af ytterligare ett block och på den andra af obarkade, hvita björksträfvor, förnade af en spalier och öfvervuxna med Ampelopsis, tät som en mur, grön, skiftande i den späda värfärgens bleka gult. Men där inne var det svalt, skuggigt och skönt, hänkar af själfvuxen al och den alra härligaste utsigt genom dörröppningen mellan granarne och albuskarne vid stranden långt ut öfver sjön, som låg glitterblank i aftonsolen.

När de hade undersökt alla de gamla välkända ställena där inne i skumrasket, skräfvan, som tjänat till skafferij, det lilla »krypinet» vid bakväggen, som varit kök, och den sluttande stenhällen på golfvet, där de brukat bädda syskonsäng af lön och mossor, och voro riktigt ordentligt utvilade, gingo de åter fram i solskenet därutanför.

Strax bortom grottan stod klätterbjörken alldeles invid sjöstranden. Det var ett gammalt hederligt träd, ett sådant där, som tyckts i all sin tid ha bemödat sig att växa riktigt bekvämt för barnungar att klättra i, med glest, stadigt, långsluttande grenverk, en massa bekväma klykor till sittplatser och mycket skuggande lön i toppen. Efter den korta stammen voro klotsar fastspikade som trappsteg.

De stannade i skuggan där under, tego båda med ens, liksom väntade hvar och en, att den andra skulle säga något, och stodo så en stund helt tysta bredvid hvarandra i det nedtrampade gröngräset. Sonja kastade litet emellan långa blickar upp åt trädet och såg ut, som om hon hade något mycket viktigt på hjärtat, men som var svårt att komma fram med.

»Hvad tänker du på, Sonja?» frågade slutligen Kurt.

»Jo, ser du, Kurt», hon stammade en smula och rodnade aldrig så litet, när hon mötte hans frågande blick, »det är för märkvärdigt, men — men — jag skulle så *rysligt* gärna vilja klättra upp i trädet, bara en liten, liten bit, ser du. Jag vet nog, att det är alldeles fasligt illa tänkt, nu när jag är stora damen, som både pappa och du och alla säga, men jag kan omöjligt rå för det. Jag känner en så oemotståndlig lust. Ack, hvad det skulle vara roligt!»

Kurt skrattade högt.

»Ja, hvarför skulle du egentligen inte kunna göra det?» sade han.

Sagdt och gjordt. Hon skickade upp Kurt före, och när han var lyckligt framme och ropade från toppen, att det var en »sådan utmärkt plats däruppe precis för två stycken», klättrade hon efter. Hon var vig och stark. Den snäfva, moderna klädningen hindrade henne en smula, men det var i det hela en tämligen måttlig konst att komma dit upp, och det dröjde ej många minuter om, förr än hon satt sida vid sida med Kurt och gungade högst upp i trädtoppen, där det var mycket lön, mycket mygg och mycken utsikt, om man tittade ut emellan kvistarne.

Kurt kunde ej låta bli att skratta, när han tänkte på, hur lustigt det måtte vara, om någon såge dem bägge två, »gamla människorna», klättra som skolpojkar så där upp i höjden. Han hade då icke varit med om slik en galenskap på den dag han mindes, sade han åt Sonja, och så skratade de igen, så att det gaf eko långt bort i bergknallarne...

* * *

Men den tidiga vårkvällen föll på, och de ljusa, hjärta, ungdomligt lysande färger, som majdagarne ymnigt strött ut öfver parkens växtlighet, begynte förtona i en unisont skär nyans, den en sval, genomskinlig vattenånga, som steg upp från sjön, svepte om dem.

Trötta efter de barnsligt uppslupna lekar, till hvilka de nyuppväckta minnena som i en ljuf yrsel drifvit dem, gingo nu Kurt och Sonja med dröjande steg den bakre parkvägen tillbaka emot trädgården. En behaglig domning smög sig öfver dem båda efter den stormande munterheten nyss; ej ett ord vexlades dem emellan. Men allt efter som Kurt Stråle kände den unga flickans hand allt tyngre stödjå på hans arm, när hennes högvristade lilla fot till sistone tröttats af den långa dagens friluftsträpatser, eldade en underlig värme upp hans blod. Han förnam en spänstighet af ungdomlig styrka och trotsigt mod, sådant han aldrig förr erfarit ens öga mot öga inför den hotande faran; men denna styrka omfattade med all sin kraft, likasom inneslöt *ett enda* mål — den unga flickan vid hans sida. Hvilken våldsam lockande håg kände han ej att draga henne tätt, tätt intill sig, att beskyddande smeka öfver den bruna flåtan med sina starka händer, att aldrig, *aldrig* åter släppa henne...

Den mjuka mossan, ännu däfvon af vårens syra, förtog ljudet af deras steg, och Kurt hörde tydligt flämtningen af hvarje andedrag, som Sonja drog; han lyssnade girigt och spändt därtill. Skulle han ej kanske ock få höra hennes hjärta klappa?

* * *

Emellertid hade den gamle grefven, som strängt upptagits af att underhålla alla sina gäster, medan kaffet, likören och cigarerna serverats ute å terassen, plötsligt till sin stora bestörtning funnit, att både Sonja och Kurt helt pliktöfvergäta försvunnit, och begagnade ett ledigt ögonblick att gifva sig ut och söka dem.

Det var, som om han anade, att de flytt sin kos åt parksidan, och han vek af efter strandvägen och kom så fram till drifhuset, som låg nere emot sjön på gränsen till parken.

Trädgårdsdrängen gick utanför och gräfde i sparrislandet.

»Har du sett till fröken Sonja?» frågade grefven.

»Ja, herr Kurt och fröken ä' där inne i drifhuset; de ha väl varit där en god halftimme nu snart», svarade han.

Kurt med Sonja i drifhuset, det var för besynnerligt, och så länge sedan! Kurt för sin del brukade då knappt komma med sin fot dit in på hela året annars, ty blomsterskötsel var något, som ej intresserade honom, och som han aldrig befattade sig med. Grefven började få märkvär-

diga aningar och kände sig riktigt litet enerverad, när han sakta öppnade dörren till växthuset.

Han stannade som förstendad midt i dörröppningen och stirrade rakt framför sig med den tydligaste förbluffning målad på sitt gamla gråskägiga ansikte. Han kom sig hvarken för med att gå framåt eller tillbaka.

Och dock skulle den tafsa, som upprullades inför hans ögon, ha väckt hvarenda rättrogen målarens entusiasm och beundran.

Det var ett vackert drifhus, högt i tak, bredt och rymligt. Aftonsolen låg in efter fönstersidan, lyste hjärt och varm på solfjäderspalmernas stora, vaggande blad och de mörka, stela ficuslöfven. De spräckliga caladierna bredde närmast fönstren ut sin färgprakt, delvis skuggade af cactusarnes och euphorbiernas taggiga, osköna former uppfån de hängande hyllorna vid taklisten. Gången i midten var strödd med fin, vit hafssand och den rappade muren till ügnarne klädd med en fäll af frisk, frodig vintergrön. Efter de smärta pelarne, som uppburu glastaket, slingrade sig klätterfuchsior med hängande röda och hvita blommor, och midt i gången gungade från det hvalfda takets högsta resning en rad amplar af obarkad hassel, fyllda med grön, fuktig mossa och stora, tropiska ormbunkar.

Längst bort i andra ändan af drifhuset var en lummig berså af mörk, tät, slingrande murgrön. Sonja stod vänd ifrån solsidan; ljuset, som smög sig in mellan murgrönsrefvorna, lyste i flammor på den åtsittande, mörka klädningen och den bruna, tjocka flåtan, som tungt föll henne efter ryggen ända ned om midjan. En jättebukett af sköflade drifhusblommor låg vid hennes fötter. Hon hade slagit bägge armarne om hans hals och knäppt ett par små, hvita händer om hans nacke; han stod med en min af varmaste ömhet i de klara ögonen lutad öfver henne och lyssnade leende till hennes förtroliga hviskning. Hvad hon hviskade, det kunde ej grefven höra; men när hon slutat, tog Kurt hennes lilla runda hufvud mellan sina stora händer och kysste henne så häftigt, så häftigt — en — två — tre — fyra gånger.

Detta var dock nästan för mycket att stillatigande äse för en far, och ett plötsligt utrop undslapp grefvens läppar.

De båda älskande sprutto förskräckta till, Sonja släppte sitt tag, och de vände sig om.

Skola vi bekänna det — den tappra martissonen, som utan att blekna stirrat döden i hvidögat mer än *en* gång, han kände nu modet svikta, när han i dörren skyntade farbroderns högresta gestalt, blef blossande röd, och borrhade förvirrad blicken i backen. Men när han så åter lyfte den och fick sikte på Sonja som med en den alra skäraste nyans af rodnad på sina kinder, ett halft litet löje i mungiporna och en hel fråga i de stora, bruna ögonen väntande blickade honom upp i ansiktet, fattade han mod med ens, slog beskyddande sin arm om hennes lif, drog henne tätt intill sig och sade till den gamle med en klang af dämpadt jubel i rösten:

»Nu är Sonja *min* — ni nekar mig ju henne ej — säg, *säg*, att ni icke gör det!»

Då går fadern fram och kysser Sonjas panna.

»Och du — hvad säger då du, min egen älskling?»

Men Sonja kan ej få svar öfver sina darrande läppar för den mäktiga rörelse, som spränger inom henne, då hon kastar sig till faderns bröst och, medan ljufva tårar — den *stora, nya* känslans första vårsvall — skölja öfver hennes glödande kinder, snyftar detta enda ord:

»Pappa...»

Hvad göres väl vidare vittne behof?

Den gamle grefven smeker ömt öfver dotterns nedböjda hufvud.

»Den största öfverraskningen blef dock *min* till sist», sade han »på denna öfverraskningarnes dag. Dess bättre var den af det glada slaget. Blif lycklig mitt barn, och Gud välsigne eder!»

(Forts.)

Huru oändligt mycket skulle icke just kvinnorna med sitt medfödda veka, soliga, skickliga, medlidsamma, förståndiga och vänliga sätt kunna verka i mänskligheten, som blöder ur otaliga sår. Hvad de kunna, det bevisa många af dem, men ännu flere stå kanske fåfänga på torget.

Funcke.

Härbärgets för hem- och värn- lösa kvinnor.

(Riddargatan 9.)

Detta hem är värdt mera uppmärksamhet och understöd, än som hittills kommit det till del. Hemmet för husville män är jämförelsevis mera omhuladt af allmänheten, och dock kan man tycka, att de af nöd och olycka hemsökta kvinnorna, såsom svagare varelser, borde kunna påräkna minst lika mycken medkänsla. Förfusna och hungriga irra många af dem omkring på gatorna, stundom med ett barn på armen, utan att veta, hvar de skola finna ett skydd mot nattens kyla, en bädd för sina trötta lemmar. Det finnes äfven många olyckliga hustrur, som, när mannen kommer rusig hem och misshandlar både henne och barnen, icke veta, hvar de skola finna ett tillfälligt skydd för sig och dem undan hans vilda vrede. Och slutiligen finns det orkeslösa gamla kvinnor, för hvilka de öfverfyllda fattighusen ej hafva plats, och som allt ibland blifvit vräkt, för det de ej såsom inneboende kunna betala hyran för den lilla, vrå de innehaft — hvar skola alla dessa taga

vågen en kall vinternatt, om detta härbärge stänges? Och fråga är därom, ty bristen där är stor.

Mången gång klappar man på dess dörr för små öfvergifna barn, hvilkas mor antingen i förtviflan tagit lifvet af sig — ett fall, som helt nyligen inträffat — eller som icke vet, hvar hon skall göra af dem, medan hon själf är ute på arbete för sitt knappa dagsbröd.

Man har redan förut väddat till allmänheten om bidrag vare sig af penningar, gamla kläder eller lämplig lektyr och fått i synnerhet en mängd nötta biblar och psalmböcker. Det är nu godt och väl; men med fru Lenngren kan man säga: »en slant, o kristen, mättar mer än lexor ur katekesen».

Ack, I tusen och åter tnsen, som när natten kommer går till hvila i edra varma bäddar och svepen edra barn i mjuka täcken, tänken på de många olyckliga, som anse de tarfliga rummen i Härbärgets med deras hårda bäddar som ett paradiset. utanför hvars dörr de stå med klappande hjärtan, rädda, att där ej skall finnas plats för dem! Gifven med varm hand och varmt hjärta, och I skolen med lugnt samvete kunna njuta af det goda, I själva så oförtjänt ägen. Ja, oförtjänt, ty om lifvet ej vändt åt er sin solsida, kunde just ni varit i dessa armas ställe, som nu sträcka mot er sina skälvande händer. I ären ej bättre än dessa edra medvandrare; I ären endast

lyckligare. Så mån I också med tacksamt hjärta betala en lösepennning för denna er lycka och på så sätt visa, att I ären värda den!

Frukten ej att »kasta bort» er gifva! Det är ett i bästa bemärkelse kristligt hem, som får den, ty det utesluter ingen, så långt utrymmet räcker. Det frågar icke först: »är du värdig?» Det ser endast till behovet. Också har mer än en ung kvinna, som blott för ett par nätter fått njuta af dess frid, dess ordning och renlighet, återvändt från den irrande stigen till den rätta, hvilket bör vara en ytterligare maning för den, som kan och vill bidraga till hemmets bestånd.

Ett besök där lönar mödan. Den vänliga föreståndarinnan för en omkring öfverallt och skildrar därunder ett och annat, som fyller hjärtat med medkänsla och öppnar handen för de nödens offer, som här söka en tillfällig fristad.

I Guds namn: låten dem ej söka förgäfves!

Lea.

Bidrag af penningar eller aflagda fruntimmers- och barnkläder mottagas med största tacksamhet så väl i härbärgets, Riddargatan 9, som i J. Björklund & C:s bokhandel, Malmskillnadsgatan 46.

Förslag till matordning för veckan 14—21 april.

Söndag: Fin köttsockpa med grönsaker; färbringa med madeirasås; chokoladkräm.

Måndag: Griljeradt oxkött med persilja; puré på ris.

Tisdag: Stufvade aborrar; hotchpotchsoppa.

Onsdag: Kalfrikassé; snarkokt soppa.

Torsdag: Fläskkorf med grönsaker; puré på potatis.

Fredag: Stekt kungslunda med lingon; puré på jordärtskockor (fiskbuljong användes till purén).

Lördag: Fläskpannkaka; manna-grynsvälling.

Recept.

Fin köttsockpa med grönsaker. Af oxkött (lägg) kokas buljong, i hvilken ett stycke färbringa får koka till hälften, hvarefter den upptages och skäres i små bitar, som läggas i en kastrull med ett par klyftor lök, en half matsked mjöl, vitpeppar och salt. På detta slås litet buljong, får hopkoka till dess alltsammans blir bra kokt. Därpå påspädes ytterligare den buljong, i hvilken färbringan kokat och allt får koka. Under tiden halkokas särskildt blomkål och jordärtskockor i salt och vatten, och särskildt brynas därjämte morötter, palsternackor, selleri i tärningar och några bitar lök. Alla dessa grönsaker sättas därefter till buljongen, och allt sammans får koka. Löken upptages, sherry tillsättes, och, om man så vill, kan litet mjöl, vispad i kall buljong, tillsättas för att göra soppan tjockare. Grönsakerna upptagas och läggas i soppskålen, hvarefter soppan uppsilas i denna.

Särdeles fin.

Anm. På samma sätt beredes hotchpotchsoppa, men därvid iakttages, att grönsakerna få koka sönder, hvarefter de fränsilas; färköttet skuret i tärningar lägges i soppskålen, och i stället för sherry tillsättes litet fin konjak jämte några doft cayennepeppar.

Färbringa med madeira. Färbringan sönderskäres i små bitar, som brynas i smör på båda sidor, påspädas med buljong, så att denna står öfver, få koka, till dess att köttet är mörkt; det feta afhålles, litet mjöl strös däröfver, madeira eller sherry tillsättes, och allt får koka, så att en simmig sås bildas. Får icke omröras, däremot skakas kastullen då och då. Saltas obetydligt, om så behöfves, och serveras mycket varmt.

Särdeles fin.

Chokoladkräm. 100 gram osokrad chokolad smältes utan tillsats i kastrull,

300 gram socker kokas med litet vatten och en half vaniljböna, blandad till chokoladen. Vaniljbönan upptages, hvarefter litet i vatten löst gelatin tillsättes och alltsammans silas. Då det nästan kallnat, tillsättes 100 gram gräddskum; fylles i form, som ställes på is. Om krämen fryses, behöfves intet gelatin.

O. H. D.

Matlagning.

Potatiskotletter i papper. Öfverblifvet kött hackas samt något lök och persilja. Till $\frac{1}{2}$ kg. finhackadt kött tages $\frac{3}{4}$ kg. kokt, rifven potatis, salt och muskotblomma. Därpå formar man på ett skärbräde af blandningen jämnstora kotletter, som vändas i vispad ägghvita. Fyrkantiga, hvita pappersstycken bestrykas väl med smör och på hvar ett af dessa stycken lägges en kotlett, hvarpå papperet sammanfogas och kotletterna stekas i en pannna, tills de få en vacker gul färg. De serveras så varma som möjligt.

Efterrätter.

Punschpudding. Man smörjer en vanlig bleckform med smör och rifvebröd. Nedlägger hvarfals smörgåsar af mandelbröd samt söndertrycker dem med en sked, att det ej blir för stora bitar. Öfverslår en smet af ägg, god mjölk och pudersocker, hvarefter formen insättes i varm ugn. Då puddingen höjt sig, rör man uti 2 spetsglas punsch, hvarefter den serveras med socker.

Olga.

Äppelringar eller munkar. Stora äpplen skalas och kärnhuset urtages med äppelpipa. Äpplena skäras tvärs öfver i tjocka runda skifvor, hvarefter de doppas i en smet af 3 ägg, 3 skedar grädd, 3 skedar mjöl och 3 teskedar socker och kokas gulbruna i färskt svinflott. Serveras med socker och äro mycket omtyckta.

Olga.

Bostaden.

Polérolja. $\frac{1}{2}$ liter lerolja (eller bomolja), ej fullt så mycket ättika och drygt två skedar vinsprit; allt detta slås tillsammans i en flaska, hvilken omskakas väl, innan oljan användes. Alla fläckar på möbelen tvättas först med varmt öl, sedan poleras man med en yllelapp, doppad i oljan, och afgnider därefter möbelen med en torr trasa.

Hildur.

Fönsterträdgården.

Gröna amplar. Man låter en stor grankott spricka ut i ugnsvärme, fyller den därpå med lös jord, strör i hvarje fjäll gräsfrön eller några hvete-korn och fuktar det hela. På en med

en stoppnål genomdragen tråd hänger man grankotten på ett blomsterbord eller i fönstret. För att fukta den spritar man vatten öfver den. Kor-nen växa ut på några dagar och betäcka kotten med en frisk grönska.

Fleuriste.

Handarbeten.

För att uppritit mönster på plysch och kläde har jag funnit följande förfaringsätt bäst.

Man tager ett furubord med jämn och grof fri skifva och därpå utspännes det tygstycke, hvarpå man vill hafva mönstret uppritadt. Med spänningen bör man vara mycket noga, så att ej några bugglor på tyget få finnas, som mycket försvåra arbetet. Man bör hafva s. k. kartnubb och sätta dessa temligen tätt i konturerna på tyget, samt nedtrycka nubben helt och hållet i bordskifvan. Sedan tages ett tunnt postpappersark eller hvitt kalkerpapper, hvarpå uppritas det mönster, som skall aftecknas på tyget; men om något veck finnes på papperet, måste detta med strykjärn utjämjas. Därefter väljer man en hårdstoppad dyna eller stolsits, på hvilken det uppritade pappersmönstret lägges, och med en medelmåttigt grof stoppnål stickes mönstrets alla konturer ut, ungefär 3:ne stick på centimetern. När detta är

(Forts. å nästa sida.)

Annonspriset

i Idun höjes den 1 april på grund af tidningens nära fördubblade spridning mot i fjor, från 25 öre till 35 öre pr petitråd, undantagandes för annonser under rubrikerna »Lediga platser» och »Platssökande», hvilka fortfarande som hittills beräknas efter 25 öre pr rad (= 10 stafvelser). Upplagan utgör nu 19,000 exemplar mot 10-å 11,000 i fjor.

Redaktionen.

Annonser.

LEDIGA PLATSER.

I ett presthus på landet kan en flicka, något van vid matlagn. o. sömnad, mot fr. vivre få pl. nu genast för att gå frun tillh. Svar, åtföljdt af prestbev., sändes t. C. A. B., Motala, p. r.

[1785]

God plats.

Ett fruntimmer, kunnigt i tyska och engelska samt om möjligt franska, erhåller god plats på kontor i landsorten. Arbetsamhet, uthållighet och ordning fordras. Är den sökande musikalisk, så mycket bättre. God lön — däri inbegripet kost och bostad — erhålles. Ansökningar kunna insändas till »God plats», Iduns byrå, f. v. b.

[1749]

PLATSSÖKANDE.

OBS!

En ung flicka med god uppfostran, kunnig i all sorts både enklare och som finare stickning med egen svensk stickmaskin samt genomgått kurs i bokhållerier och eger bra stil, önskar pl. i familj eller affär för att deltaga i förefallande göromål. Goda rekommendationer. Svar torde godhetsfullt ställas till »B. H. 22 år», Svenska stickmaskinsaffären, Drottningg. 40.

[1769]

En ung flicka, som med utm. betyg genomg. 8-klass. läroverk, van vid undervisn. o. kunnig i musik, önskar pl. som lärar. i familj. Närmare meddelar reg.-past. Högstedt, Helsingborg.

[1772]

Informatorsplats

önskas af en teol. fil. kand. Närmare upplysningar genom korrespondens under adr. »Sölve», Nordiska Annonserbyrå, Göteborg.

(Nord. A.-B., Göt. 3134x1)

[1779]

En ung, anspråkslös flicka, som genomgått hushållsskola, önskar plats att gå frun tillhanda eller som sällskap och hjälp åt någon äldre dam. Svar till »E. W. 22», Iduns byrå.

[1775]

En anspråkslös flicka önskar sig plats att medfölja till badort. Något van vid massage, äfven att sköta större barn. De bästa rek. Svar till »26 år, K. F. U. K.», Norrlandsg. 13, Sthlm.

[1767]

En ung lärarinna,

som genomgått fullständigt elementarläroverk samt vistats 2 år i Paris och England, önskar under sommarferien plats i familj på landet för fritt vivre undervisa i v språk, musik. Svar till byrå, Stockholm.

gjordt, lägges mönstret på tyget och fastsättes här och där med några nya kartnubb, på det papperet vid beröring ej det ringaste må rubbas. Sedan tagas en mjuk bomullstapp, som dopas i guld- eller silfverbronspulver, hvarmed sakt men väl öfverpenslas hvarje utstickad fason. Med stor försiktighet tagas nu de nubbar upp, som fasthållit papperet, så detta ej får skrida, hvarefter det sakta och varsamt lyftes från tyget.

Mången kanske anser, att vanliga små nubbar kunna användas, men dessa äro alldeles olämpliga, ty antingen skall man nedslå hela nubben i bordet, som då blir svår draga upp igen, eller ock stå deras hufvuden högt ofvan tyget och fatta då lätt i pappersmönstret, när detta skall upptagas från tyget, och då kvarliggande bronspulver nedfaller genom de små stickhålen och således förstör det utprickade, tydliga mönstret.

Man tager sedan en fin pensel, doppar den i bronstinkturer (upplösta med 1/2 terpentin, då den flyter lättare) och stryker med penseln från den ena lilla bronspulverpricken till den andra, d. v. s. penseln så godt som drager pulvret med sig, och då bildas tydliga streck, som ej under blifvande arbete utplånas. Om så skulle behövas, kan helt litet bronspulver läggas i tinkturen, dock ej mera än att den flyter lätt ur penseln. Om alla försiktighetsmått iakttagas, tror jag hvar och en skall finna det nästan lika lätt att upprita mönster på kläde och pelsverk som på hvilket annat tyg som helst.

Hebben.

Allmännyttigt.

Att begagna ostronskal. Ostronskal kunna användas på två sätt. Man väljer ut de största och vackraste, låter dem ligga några timmar i kallt vatten och rengör dem sedan omsorgsfullt med en borste i varmt vatten och såpa. Sedan de torkat väl, öfverdrages ytter- sidan med koppar- eller guldbrons. På den perlemorlika insidan målas med oljefärg en blomranka eller dylikt, och snäckan är apterad till en prydlig cigarrkopp, ett nålfat o. s. v. Alla öf- riga ostronskal samlas och kunna om våren användas i trädgårdarne såsom infattning af blomstergroper, hvarvid de, med perlemorsidan vända utåt, utgöra en vacker prydnad. *Jenny.*

Ett enkelt medel mot sendrag. En doktor Saint-Clair har i en fransk tidning för helsovård skrivit följande: »Intet är lättare än att ögonblickligen lindra denna krampsmärta, och bote- medlet behöfver ej hemtas från dok- torn och apotekaren. När någon af mina patienter klagat öfver benägen- het för sendrag, råder jag honom att alltid hafva till hands ett stort och starkt rep, som han skall sno om be- net i samma ögonblick, som krampen börjar. Sedan fattar han med bägge händerna hvardera repstumpen och gör små korta, men kraftiga ryck, och dessa dragningar göras allt starkare och starkare, ända tills plågorna sluta. Kram- pen försvinner nästan ögonblickligen, och natten skall förlöpa lugnt.»

Läkareråd.

Agri. I detta fall torde fördras lokal be- handling af öronläkare. — Om eder bleksot kan medverka, kunna vi ej säga; den bör ju i alla händelser behandlas.

21-års tös. I denna obetydliga kvantitet kan arseniken ej skada. Järnpiller kan Ni ju taga därjämte. — »Förtätning i broncherna» behöfver Ni nog ej vara orolig för. Sannolikt har Ni en kronisk svalgkatarr; låt läkare undersöka eder hals.

Fru Ida. Som förutsättningen för edra frågor synes oss vara långt ifrån säker (hvar- för skulle andra gången vara farligare?), anse vi det enda rätta vara, att Ni angående detta rådfågar fullt pålitlig specialist i Stockholm. — 1) Nej. 2) Tillhör ej läkaren speciellt att besvara. 3) Därom kunna åsikterna vara de- lade; för vår del anse vi frågan böra besvaras nekande, om enligt auktoritetens åsikt faran skulle vara så stor, som Ni säger. 4) Intet af dem absolut säkert; i de flesta fall torde

Se hit!

En ung, anspråkslös flicka, van vid alla inom hus förefallande göromål, söker sig härmed plats i familj såsom hushållsbiträde. Goda rekommendatio- ner kunna förevisas. »P. R.», Bollnäs. [1774]

Sällskap o. lärarinna.

En yngre, bildad, musikalisk dam, som flytande talar tyska, franska och engelska, önskar under sommaren komma på landet i någon bildad familj, som sällskap och lärarinna antingen blott mot *fritt vivre* eller mot en mindre månadlig aföning. Svar torde inlemnas under signaturen »F. R.» med snaraste på Stockh. Norra An- nonsbyrå, Drottninggatan 38. (S. N. A. 2096) [1766]

Ett medelålders, bättre frunt. önskar till våren pl. såsom föreståndarinna för ett ungarlshush. Svar in- lemnas till fru M. Hollberg, Skara. [1791]

En bildad flicka af god familj önsk. plats som sällskap åt någon äldre dam. Svar till »19 år», Iduns redaktionsbyrå. [1788]

En ung flicka

önskar sig plats i en god familj för att undervisa minderåriga barn i van- liga skolämnen samt språk. Pretentio- nerna små. Sv. t. »19-årig», Rockneby p.r. (G. 1800) [1741]

En 17 års flicka af bättre familj, som under 2 år biträdt vid husliga sys- slor samt är kunnig i musik, söker sig plats i ett treffligt hem för att gå frun tillhanda. På lön göres ej anspråk. Svar till »Hilda». Jämshög. [1760]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius

Lilla Vattugatan 24, 9-10 och 2-3. Mag- och hudsjukdomar. [1341]

Doktor Per Johansson

Riddargatan 2. Hvardagar kl. 9-10, 2-3; söndagar 9-10.

Doktor Carl Flensburg

33 Drottninggatan 33. Hvardagar 1/23-1/24. Helgdagar 10-11. Behandlar företrädesvis *Barnsjuk- domar*. [1343]

Doktor Runborg

12 Brunkebergstorg 12, kl. 9-10 f. m., 3-4 e. m., behandlar företrädesvis *bröstsjukdomar*, särskildt *lungdot*. [1465]

Med. D:r ERNST SALÉN, Ögonläkare.

Bostad: Stora Vattugatan 2. Mottagning: helgfria dagar kl. 1/2 10-1/2 12 f. m. [1464]

Tandläkare

John Wessler

Götgatan 14. [1737]

Panorama international,

Hamngatan 18 B, 1 tr. upp. (bredvid Svea-Salen)

Denna vecka:

Wiesbaden och Ems.

Nästa vecka:

Södra Italien.

Entré 30 öre, barn 20 öre.

Abonnementskort, gällande för 8 be- sök, kr. 1: 75, barn 1: 20.

Öppet alla dagar från kl. 10-10.

Hvarje söndag nytt program. [1367]

Barnmorskan Fru Anna Elfsberg

Götgatan 57, 2 tr. Allm. telef. 37 39.

OBS. Antiseptisk behandl. Properhet. [1535]

THEODOR BLANCHS
Konst-Salon
Kungsträd-
gården

**Konstmåns-Förbundets
Utställning**

Öppen
alla dagar
kl. 10-5.

[1778]

I

en enkel familj på landet önskas en 10 års flicka såsom inackordering för täflan med eget barn. Pris 35 kr. i månaden för vivre och under- visning. Svar till »35», Iduns byrå, Stockholm. [1762]

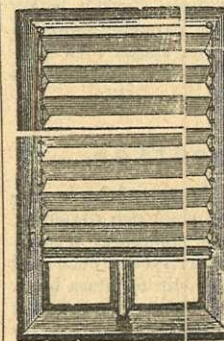
Försäkrings-Ektiebolaget

Skandia

Stockholm

Hufvudkontor: Mynttorget 1. [1366]

JOH. ÖHRVALLS

Plissé- och Persiennefabrik 43 Sibylliegatan 45 Stockholm

Rekommende- rar sin tillverk- ning af varakti- ga, praktiska o. billiga gardiner och persienner af papper.

OBS. Ombud för Liljeholmens Persiennefabrik (Engelskt patent). [1407]

ERNST & Co.

FOTOGRAFISK ATELIER — 52 A Klarabergsgatan 52 A. STOCKHOLM. [1469] Telefon 48 93.

Ovanligt billigt!

Eleganta herr Sommarrockar pr. 1/4 duss.	13,50
Stickade Herrvästar	> > 9,00
Hellylle Damkofter, sorterade	> > 9,00
Hellylle Damvästar	> > 7,50
Vackra Klädningslif	> > 7,50
Fina Sammetsschalar	> > 5,25
St. Vegaschalar, fyrk. o. afl.	> > 7,50
Barnklädnings, hellylle	> > 3,00
Vackra Barnkofter	> > 3,75
Stora Linne-borddukar	> > 4,50
Hellinne Servietter	> > 1/4 duss. 3,00
Alb. S. Jansson, L:a Drottningg. 3, Göteborg	[1655]

Marscher för piano

till salu i bok- och musikhandeln	
Young, Gen. Lees' Quick marsch	0,75
Zikoff, Turnier marsch	0,50
Heintze, Bröllopsmarsch	0,50
Marsch till hemmet	0,50

[1608]

Ännu

finnas några få permar kvar till Idun 1889, dels i rött och guld, dels i blått och guld. Priset är endast **1 kr. 25 öre**, som torde insändas i förskott medels postanvisning eller i sparmärken (ej frimärken!) För porto tillkomma 30 öre.

[1359] *Iduns Expedition.*

På Wilhelm Billes förlag:
Huru männen fria.
Den ödesdigra frågan med dess svar af Agnes Stevens.
Pris 2: 25. [1736]

Henrik Gahns
äkta Aseptin-Tvål,
som besitter samma goda egenskaper som **Henrik Gahns berömda Amykos**, rekommenderas som en sär- deles helsosam toalett-tvål. Saljes i välförsedda detaljaffärer.

Hvarje tvål är stämplad med vid- stående fabriks- märke. [1555]

Glöm ej bort, att O. Williamson, Borås, säljer prima helylle marinblå Gosstricotkostymer från 3 till 10 års för 3:50. Prisku- rant å yllevor sändes franko.
Stora mansvästar med ärmar till 3:50 pr st. [1573] O. WILLIAMSON, Borås.

Singers
Original Symaskiner

äro öfverträffade i arbetsför- måga och varaktighet. Rekom- menderas till en hvar som sät- ter värde på en verkligt god sym- maskin.

Säljas på förmånliga betal- ningsvilkor i Stockholm endast i

Singers Filial
15 Fredsgatan 15.
[1687]

Pianomagasin.
Flyglar, Pianinos, Tafflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de billigaste priser. För instrumentens bestånd ansvaras. Äldre Pianos tagas i utbyte. OBS. Ständigt lager af **Flyglar** från Blüthner och **Pianinos** från G. Schwechters berömda fabriker.
GUST. PETERSSON & Komp.,
38 Regeringsgatan 38.
Flyglar, Tafflar och Pianinos från **J. G. Malm sjö.** [1367]

kare, medicin och legd skötsel, så står nöden snart för dörren. Har Ni en plats med 150 kronors kontant lön, så kan Ni i billigaste fall beräkna rum, eldning och upplysning till 20-25 kr. pr månad, maten till 30 kr. pr månad; och själva vistelsen på landet är ej värd just så litet den. Blir Ni sjuk, får Ni säkert snar och nödig hjälp och blir för resten aldrig lemnad ensam med nöd och bekymmer för en sorglig tillvaro. På det allvarigaste och varmaste råder jag Eder och en hvar, som står i begrepp att vilja lemna en ordentligt afönad tjänares plats i ett godt hem mot att, utan vidare kapital, bli »sin egen» vare sig som sömmerska, strykerska eller hvad det i den vägen vara må, att länge och väl betänka sig därpå.

Hedvig.
Nr 472. Brudutstyrseln bör märkas med det gemensamma tillnamnet; brudkakan med bådas initialer till förnamnet och det blifvande efternamnet, således tre bokstäver. Stora borddukar böra märkas midt på båda ändarna, hans initialer på ena och hennes blifvande på andra.

Anna.
Nr 476. Man rivet dem på ett rifjärn, blandar sedan upp dem med litet smör, litet gräddet (eller vatten), några droppar konjak och något kummin. Arbeta det med en sked; får ej vara för löst. Serveras till smörgås och är mycket godt.

Eva.
Nr 499. Professor C. M. Fürst i Lund behandlar öronsjukdomar.

Breflåda.

Angeligen. Något bref med inneliggande firmärken och rekvisition å en årgång Skand. Modetidn. har ej ingått.

Sat sapienti. I den af Eder förkättrade uppsatsen står tydligt framhållet, att naturligtvis lefnadskostnaderna variera på olika orter. Att det emellertid finnes många familjer, som måste existera på denna årsinkomst och till och med än mindre — *även här i Stockholm* — kan väl ej gärna vara Er obekant. Och det var det problemet det här gällde att lösa. För öfrigt lida edra invändningar af många misstag, som då Ni beskyllet Verna att ha upptagit mjölken till 15 öre pr kanna, då hon gjort det pr half, eller förmäner, att man i ett hushåll med så begränsade inkomster får dricka kaffe till 1 kr. skåpundet m. m. m. m. **Tviflande.** Se *Sat sapienti's* svar här ovan!
M. M. 21. Ja, om nödigt port äfven insändes.

Vera. Tack och välkommen åter!
Ella. Nej, denna afdelning står afgiftsfritt öppen för våra prenumeranter.

E. R.-d. Uppgif ert namn och er adress, skall Ni få tillfredsställande svar i bref.

Köpare. Den hvarje apparat åtföljande beskrifningen lemnar fullt tillräcklig ledning.

Helärsprenumerant. Korsbandsafgiften för ett kvartal af Modetidningen går till 12 öre, och låter sig saken arrangeras, som Ni föreslagit.

Olga. Vexjö. Teaterobligationerna äro garanterade af Stockholms stad hvars drätsel-nämnd i öfverensstämmelse med fastställt ut-lotningsplan utbetalar, ej blott det vinstbe-lopp, som kan i obligationen utfalla, utan äf-ven emot obligationens återställande det be-lopp, hvarmed densamma blifvit utlottad, dock ej med lägre belopp än 30 kronor. Det är sålunda här ej fråga om något »lotteriskoj». — 1) Numera kan man nog få pianino, som i tonens klang och fyllighet äro jämförliga med taflarne. Dessa senare komma nu allt mer ur bruk, och många fabriker hafva alldeles upphört tillverka sådana. 2) I marknaden finnas nu många både in- och utländska fa-brikat af utmärkt beskaffenhet. Behöfver Ni ett instrument och vill öfverlämna anskaffan-det af ett sådant åt oss, kunna vi försäkra, att Ni skall erhålla ett af utmärkt beskaffen-het till lägsta möjliga pris. Vi hafva ofta dy-lika uppdrag. 3) Ja, genom god öfning och ihärdighet — mycket väl.

Dansk husmor. Hjärtligt tack för edra välgångsönskningar, så vackert målade på de båda påskäggen! Tyvärr var dock det ena ägget bräckt, då försändelsen anlände.

John Björn. Käreste Ni, det är totalt omöj-ligt att så pr omgående expediera alla dessa hundratals frågor och svar, som inkomma till redaktionen. Dessa afdelningar hota att allde-les uttränga allt annat, och förr eller senare måste vi företaga en betydlig inskränkning på detta område. Ni, liksom många andra, måste ge er till tåls och se tiden an.

ci. Tillkännagifvandet lydde — märk väl! — att de båda numren 7 o. 9 af fjor-årets årgång skulle omtryckas, för så vidt 100 prenumeranter rekvirerade båda dessa n:r jämte permar till årgången. Så har emellertid ej skett, ty endast ett fåtal exemplar af de båda numren har rekvirerats.

Redaktionen.

Innehållsförteckning:

Nancy Edberg; af J. N. (Med porträtt.) — »Förlofningen är uppslagen»; af Vera. — Hem-lif; af Lissag. I. — Några ord om hönskött-sel; af Gallus. — Vår almanack och våra namnsdagar; kåseri af Karl Benson. — Hjel-te-mod i hemmet. — Dräkthereformföreningen. — Teater och musik. — Författarinnan till »On-ke! Toms stuga». (Med porträtt.) — Striden om hjärtan; ur ett kvinnolifs historia; af Jo-han Nordling. (Forts.) — Härbärgat för hem- och värnlösa kvinnor.

Förslag till matordning för veckan 14-21 april. — Matlagning. — Efterrätter. — Bo-staden. — Fönsterträdgården. — Handar-be-ten. — Allmännyttigt. — Läkareråd. — Frå-gor. — Svar. — Breflåda.

Svea Mineralvattenfabrik
23 Bergsgatan 23
STOCKHOLM

rekommenderar ärade läsare af tidningen Idun sina tillverkningar af alla sorters

Läskevatten jämte brygdt och kolsyradt Sockerdricka, Champagnedricka, Champagnelemonad, Hallon- och Fruktlemonad.

Belltelefon 1197. Order pr post eller telefon expedieras omgående. Allm. telef. 64 77.
Tillverkningen kontrolleras af Professor Severin Jolin. [1721]

HELSOVÄNNEN

finnes ännu att få komplett från årets början. Nr 7 utgår den 1 april och åtföljes af tredje häftet af bilagan, som är afsedd för män och mödrar. Denna bilaga om

Mannens släktlif

blir 7 häften och innehåller ensamt så mycket som en bok för 2 kr. Dess olika kapitel afhandla:

I. Skälen för denna afhandling. VI. Själfbefäckelse.
II. Hvad vi mena med mannens släktlif. VII. Sedlighetsbrott.
III. De manliga fortplantningsverktygen. VIII. De veneriska sjukdomarna.
IV. Utvecklingen till manbarhet, ynglingaåldern. IX. Nattsidor af Stockholmslifvet.
V. Det ogifta ståndet, dess förmåner, frestelser och dietetik. X. Det gifta ståndet, dess förmåner, frestelser och dietetik.

Bilagan utgår till helärsprenumeranter. Prenumeration sker i Stockholm hos Hrr bokhandlare, i landsorten å postkontoren eller i bokhandeln med 2 kr. 50 öre. (G. 14552) [1781]

LITSTRÖMS
INHALATOR
med
SNÖVA, HÅLSVUSS & HUFVUDVÅRK

»Till inandning genom näsan kan äfven begagnas apo-tekar Litströms Inhalator, som innehåller ett helosamt o. ofärligt använde-tiskt medel, hvilket vi själva en tid prövat.» (Helsing.)

Säljes i Stockholm hos C. F. Dufea, Drottninggatan 41, Louise Blomberg, Vesterlånggatan 39, Elin Edlund, Drottning-gatan 63, Allmänna Tidningskontoret, Gustaf Ad. Torg, Södra Tidningskontoret m. fl., i landsorten å en del Apotek samt i väl-försedda Parfymeri-, Ekiperings- och Cigarrafärer å 1 krona pr st. Sändes franko mot kr. 1,10 i frim. [1720] Axel Litström, Fabun.

Persiennor prydligt och billigt hos P. V. BRUNDIN, Mästern Samuelsgatan 56, hörnet af Vasagatan. Reparationer o. uppsättning verk-ställas. [1773]

Alla Damer
böra ega ett stort Broderi-Album, som innehåller en mängd eleganta mönster, alfabet m. m. Sändes fraktfritt mot 50 öre i frim. F. A. Källman, Källängen. [1770]

Sparsamma Fruar.

Gammalt ylle och ull emottages dag-ligen till spånad, väfning af tyger, scha-lar, filter m. m.
OBS. Hvar och en får sitta ylle tillbaka i form af garn eller väfnader.
OBS. Nedsatt spånadsafgift.
OBS. Ett parti schalar realiseras från 5 kr.
OBS. Ett parti filter realiseras från 5,75.
Telefon 26 53.
Hildur Andersson, född Sundeman.
12 Klara Norra Kyrkogata 12. [1861]

ÄKTA COLLODIN
Tillförlitligaste och af Tusentals personer bepröfvadt medel mot liktorner, värtor, hudhårdnad och nagelträng.

Obs. alltid denna i regi-strerade etikett som ga-ranti för varans äkthet.

Säljes i Stockholm hos C. F. Dufea, Drottningg. 41, Louise Blomberg, Vester-långg. 39, Elin Edlund, Drottningg. 63, Hylin & Ci Parfymmagasiner, Tid-ningskontoren m. fl.; i landsorten i väl-försedda Parfymeri-, Ekiperings- och Cigarrafärer å 1 kr. fl. Sändes franko mot kr. 1,10 i frim. [1767] Axel Litström.

Grennaforssa
Brunns- och Badinrättning

Öppen 1 maj-1 sept.
Naturskönt läge vid Dansjön och intill Kronobergshed. Se utförligare illustrerade annonsen i nr 12 af denna tidning. Fullständiga prospekt gratis och franko från ägaren
A. D. HAGMAN, Vexjö.
(G. 15042) [1782]

Seidel & Naumanns
Bicyklar och Tricyklar.

I god konstruktion, solidité, elegans och lätt-gående ootvertraffade. Öfver 200 maskiner på lager i Malmö. Illustrerad priskurant på begäran.
Driftiga agenter sökas i alla städer samt på andra större platser.
Erik Schweder & Co, Malmö.
Generalagenter för Sverige. (G. 13375) [1662]

Tjulander & Co,
Allm. Tel. 50 89 **Vinhandel,** Allm. Tel. 50 89.
55 Drottninggatan 55,

rekommenderar sitt välsorterade lager af endast äkta utländska **Viner** och **Spirituosa**. Särskildt framhålles: Finare **Champ-Cognac** från de för-nämsta firmor, flere år här i laget. **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, **Martinique- och Holländska Li-körer**, många år här lagrade, samt vår välkända **Punsch**, gammal och god, till flere priser, enligt priskurant, som sändes på begäran. [1759]

Köp handväfda svenska Bomullstyger.

Dessa äro de starkaste och bibehålla sina färger i tvätten. Finnas i största mönstersortiment, i gröfre och finare, men endast goda kvali-teter till billigaste pris i

ERNST WINBERGH'S
Garn och Väfnadshandel,
78 Järntorget 78.
OBS! Profver sändas till landsorten på begäran [1755]

Svenska
Järnsängsfabriken
50 Regeringsgatan 50.
Allm. Tel. 46 47. [1723]

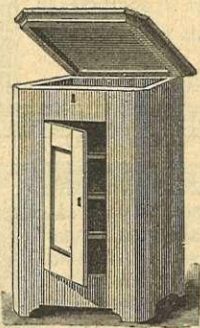
Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns abonnenter och för uppdrag åt andra mot en obetydlig ersättning. Alla saker skickas mot efterkraf och få returneras (dock genast) mot fraktkostnaden. Dubbelt porto torde medsändas. [1849]

SVARTVIKS Stärkelse,
svenskt fabrikat, gifver linnet, utan att förstöra det, en bländande hvit färg. Till salu hos alla specerihandlande i riket. [1487]

Angenäm och vederkvickande hvila efter arbetet erhålles uti
Hjalmar Peterson & C:nis Nya Fällstol
(gul eller brun)
som äfven kan begagnas som *Fätölj, Chäslong* och *Säng* och som erhålles fraktfritt mot 10 kr. järnvägsefterkraf från *Hjalmar Peterson & C:nis Bokhandel, Karlstad.* Till förekommande af förvexlingar är vår *Nya Fällstol* alltid stämplad på de båda kortstyckena som uppbara armstöden med vår firma *Hjalmar Peterson & C:ni, Karlstad.* [1548]

Passa på tillfället!
Ett mindre parti öfverblifna
ISSKÅP
realiseras till 10 proc. under nu gällande priser. Denna rabatt beviljas endast så länge det från förlidet är öfverblifna partiet räcker. Priserna på detta års tillverkning komma att blifva minst 10 proc. högre. Skåpen äro tillverkade af bästa materialier.
J. A. Fjällbäck, Biblioteksgatan 19, Stureplan, hörnet af Lutterns gata. [1786]

Alingsås hushålls- och språk-undervisningsskola
för unga bildade flickor öppnas den 15 nästa augusti. Prospekt för skolan erhålles på begäran af fru Mathilde Hüttling, Alingsås. [1787]

Dräktreformföreningens allmänna årsmöte eger rum onsdagen d. 16 april kl. 7 e. m. Kungsgatan 2. Allmänheten inbjudes. [1790]

Passande Minnen för Nattvardsungdom.
Kors, Bokmärken, Ringar, Kedjor och Medaljonger i stort uryal. Dessutom realiseras allt, hvad som till en välsorterad *Guld-, Silver- och Nysilveraffär* hörer, till lägsta priser. Omförsilfringar dagligen, starkt och billigt hos
LUDV. AXELSON,
65 Vesterlånggatan 65.
Telef. 65. [1780]

Pröfva Svea-tyget!
Svea klädningstyget är tillverkat af alla finaste kangarn, mycket segt och starkt (glider ej), tillverkas i modernaste mönster och äkta färger, priset endast 63 öre metern = 37 öre aln. En vara jämn god med »Svea-tyget» gällas eljes i handeln 84 öre metern.
A. Williamson, Stockholm.
Obs. Den, som ej är belåten med sända varor, får retournera dem. Profver sändas endast, då 20 öre bifogas. [1876]

HANDARBETE.
Lektioner gifver undert., utex. lärarinna från »Handarbetets Vänner», åt damer och barn i knyppling, snörmakeri (utan maskiner), schattersöm, guldbroderi, hvitbroderi, broderi å plysch, siden, kläde m. m., makramé, filet-guipure, märkning (flere sorter), hålsöm och fornordiska sömnader, monteringar af färdiggjorda arbeten samt uppriktningar å plysch, siden, kläde m. m. Modeller till påseende. Fritt val af arbeten och lektionstid.
Brahegatan 4, 2 tr. upp.
Anna Andersson. [1785]

WIREN & Co,
Skräddaregränd 2, Stockholm.
Försälja till billigaste priser alla sorter
FÅGEL, Höns, Kyckling, Ankor, Gäss, Kalkoner, LAX, Hummer, Ostron, Ljörom, färsk och rökt färsk Saltsjöfisk, rysk Kaviar, Elbe-Kaviar, färska och rökta Renstekar, 1:a norsk Istersill, norsk Fetsill, Delikatess-sill o. Anjovis.
OSTRON,
extra fina å 1:50 pr duss.; vid köp af minst 50 st. är priset 10 kr. pr 100. — Rekvirera pr post, telegraf, telefon.
Telegrafadr.: Wiréns, Stockholm. — Telefon 22 59 o. 396. [1658]

Kronor 40,000, 25,000, 15,000, 10,000, 5,000 m. fl.
större belopp kunna vinnas genom köp af
Teater-Premie-Obligationer
på Vexelkontoret, Skeppsbron 36, Stockholm.
Pris pr kontant 28 kronor.
Obligationerna säljas äfven på månatliga afbetalningar på följ. vilkor: En Obligation erhålles mot 13 inbetalningar af kr. 2. 60 i mån.; Två Obligationer mot 13 inbetaln. af kr. 5 i mån.; Fem Obligationer mot 16 inbetaln. af kr. 10 i mån. På afbetalning köpt obligation deltagar äfven i de under afbetalningstiden infallande dragningar, såvida minst två månaders inbetalning är gjord före den 25 april.
Tvänne utlottningar årligen: den 1 maj och den 1 november. Fullständig beskrifning sändes mot 10-öres porto.
Hvarje obligation skall ovilkorligen utfalla med vinst från kr. 30 till kr. 40,000.
[1511] *Vexelkontoret, Skeppsbron 36, Stockholm.*

Nilsson & Dahlbeck
Lager af
Gosskläder.
STOCKHOLM
38 Regeringsgatan 38 [1699]

Richard Andersson
meddelar, på förfrågan, underrättelse om musikundervisning för sommaren. STOCKHOLM, *Brunnsgatan 28 N.* (G. 14802) [1777]

Trosa Bad- och Sommarvistelseort.
Trosa rekommenderas som en synnerligt angenäm sommarvistelseort. Naturskönt läge, vackra omgifningar (Tullgarn, Thureholm, Hörningsholm, Dahlbyö m. fl.). God luft, Saltsjöbad, Varmbad. Enkelt lefnadssätt (inga societé-afgifter). Dagliga kommunikationer (5 timmars väg från Stockholm).
Tvänne läkare på platsen. Bref med förfrågningar besvaras af Badhus-sällskapet. (G. 14392) [1771]

Husmödrar!
Den som önskar fin och god anjovis bör hos herrar handlande efterfråga *Benj. G. Mollén & C:os* i Lysekil och i synnerhet *Molléns »Victoria-Anjovis»,* hvilken är non plus ultra. [1784]
(G. 2093)

Cakes och Biscuits
fullt jämförliga med de engelska.
Utförlig Priskurant
lemnas på begäran.
C. W. Schumacher,
Kongl. Hofleverantör,
STOCKHOLM,
17 Norrlandsgatan 17.
Order fr. landsorten expedieras pr omg. [1729]

Skodon, svenska och välgjorda för herrar, damer och barn. Stort uryal af *Tofflor, Balskor.*
Beställningar och reparationer utföras skyndsam. — Moderata priser. Reelt bemötande.
A. Nordfors,
46 Regeringsgatan 46. [1694]

GUSTAF HOLMBLOM KAPP-FABRIK
38 Vesterlånggatan 38
Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp. [1352]

AUGUST JULIUS
Kongl. Hof-Leverantör.
Speceri-, Vin- och Delikatessmagasin
i parti och minut,
38 Drottninggatan 38.
Allm. Tel. 44 58. Bell. 916. [1480]

Klädningsstyget
Profver kostnadsfritt.
Regväsitioner fraktfritt.
OB.S. Modellskissar och följande profverna.
FR. MARCUS
Kongl. Hofleverantör.
STOCKHOLM. [1735]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt öfverenskommelse mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

I Barnängens Försäljningsmagasin,

Vesterlånggatan 47, Stockholm,
samt hos hvarje välförsedd detalj-
handlare finnes urval af:

Barnängens Toalett-Tvål,

såsom Savon Royal, Savon de Bouquet, Savon Opo-
ponax, Savon de Noblesse de Russie m. fl. Syn-
nerligen rekommenderas för sin godhet, dryghet
och billighet: Savon Opoponax i stänger. Vidare

Barnängens äkta balsamiska
ASEPTINTVÅL,

den bästa i handeln förekommande tvålsort, be-
redd af allra finaste olja, oumbärlig i hvarje fa-
milj, i synnerhet där barn finnas, enär Barnän-
gens Aseptintvål med fördelarne hos en god tvål
förenar vår Balsamiska Amykos-Aseptins fram-
stående egenskaper.

OBS. Barnängens Aseptintvål har genom sina absolut rena ingredienser vunnit Herrar
Läkares odelade bifall.

Barnängens Vinaigre de Toilette, som fullkomligt kan mäta sig med den berömda
från Société Hygiénique i Paris; Barnängens Amykos Tandtinktur, det bästa i handeln
förekommande tandmedel; Barnängens Tandpulver, sammansatt endast af för tänderna
välgörande ingredienser och därför erkändt såsom det förnämsta inom sin bransch;
Barnängens Härkonserverator, absolut härläkande och mjällbefriande. Barnängens Sko-
politur, oumbärligt blankningsmedel för damernas skodon. [1669]

Stockholms Gasverk

försäljer:

Krossad Kaminkoks

(billigaste och renligaste fasta bränsle för kaminer) à 1: 25 pr hektoliter.

Vanlig Gasverkskoks

à 1: 05 pr hektoliter.

Hemtransport ombesörjes à 15 öre pr hl. [1661]

Koncentrerad Ättika

från Skånska Ättikfabriken,

tillerkänd Första pris i Köpenhamn 1888. Klaraste Bordsättika! Renaste Inläggningsättika!
Af 1 flaska à endast 1/2 liter erhållas 6 1/2 liter matättika för 1 krona.
Flaskorna, förseglade med kapsler, stämplade med fabriken's namn och registrerade
varumärke, finnas hos specialhandlande i de flesta städer.
I parti endast genom Skånska Ättikfabriken's agentur, Smålandsgatan n:r 18, Stockholm.
[1789]

Gårda
Gardin-Stärkelse

att tillgå i tre färger:

Hvit, Crème (gul) och Beige (ljusbrun)

i 1/2 och 1/4 kilo kart. Utmärktaste och drygaste
stärkelse för gardiner.Gårda
prima Ris-Stärkelsei stora paket samt 1/1, 1/2 och 1/4 kartonger.
Erkändt bästa, drygaste och billigaste stärkelse.Gårda
Briljant-Glans-Stärkelse

i röda paket. För finare tvätt den bästa, som kan erhållas.

OBS. Efterse alltid vårt fabriksmärke och firma.
Gegerfelt & Weijding, Göteborg.Af en massa intyg från olika orter öfver fabriken's förträff-
lighet anhålla vi få anföra endast följande:

Gårda Ris-Stärkelse har under sista året nästan uteslutande
använts vid Kungsholms Tvättinrättning, Inedal, och har den, så
väl rå som kokt, alltid gifvit ett fullt tillfredsställande resultat.
Då detta fabrikat dessutom visat sig ovanligt rent, jämt och på-
litligt, är det mig ett nöje att rekommendera det.
Stockholm i augusti 1887.

Aug. T. Frankenfeldt, Verkst. direktör.

Gårda Stärkelse säljes från engroslager i Stockholm af

John Blomberg & Co.,

Telefon 22 09.

16 Lilla Nygatan 16. [1728]

SUCHARD.

18 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolad.

Fabriksmärke.

Erkändt utmärkt kvalitet.
Samtliga Suchard's Chocolader äro
garanterade ren Cacao och socker utan
tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja,
Noisettes, Nougatines och andra
dessertchocolader rekommenderas.

Suchard's Cacaopulver,

Cacao Soluble, ett rent lösligt pul-
ver i bleckburkar på 1/2, 1/4 och 1/8 kilo,
är drygt, välsmakande och närande.
Af Suchard's Cacaopulver får man
100 koppar på 1/2 kilo. [1342]

Guldmedalj vid Världsutställningen i Paris 1889.

En synnerligt rikhaltig

samling handarbeten,

monogram och dräkter m. m. kan erhållas genom att från
Iduns Redaktion, Stockholm, rekvirera 12 n:r af årgån-
gen 1889 af Skandinavisk Modetidning. Dessa tolf
20- à 24-sidiga nummer med 24 kolorerade omslagsplanscher ha
föret kostat mer än 4 kr., men säljas nu för det oerhördt
billiga priset af

endast 1 krona,

som torde insändas medels postanvisning eller i sparmärken.
Härtill torde läggas 30 öre som porto, i fall paketet måste
sändas postledes.

[1691]

IDUNS REDAKTION.

HAND-VÄFAPPARATE

Denna lilla synnerligen praktiska apparat, med hvilken så-
väl barn som äldre kunna hopväfva hålen på söndriga strump-
por och duktyger, så att de bli alldeles som nya, är lika
oumbärlig i hvarje hem som symaskinen. Apparaten, som förts
i marknaden af firman Percy F. Luck & Co härstädes,
kostar endast 2 kr. 80 öre,
portofritt sänd till landsorten. Order kunna insändas till

Iduns Uträttningsbyrå, Stockholm. [1621]

HAND-VÄFAPPARATE

Praktisk Konstväfnadsskola, 37 Norrlandsgatan 37.

Undertecknad, som i 12 år förestått Elfsborgs läns Väf- o. Slöjd-
skola, meddelar undervisning uti alla sorters konstväfnader och enk-
lare väfnader. Elever, som önska deltaga i undervisningen, torde an-
mäla sig i skolans lokal. Väfstolar med tillbehör anskaffas. Beställ-
ningar af alla sorters Konstväfnader emottagas och utföras noggrant
till billigt pris. Diverse Konstväfnader, såsom Portierer o. Gardiner af
ylle o. bomull, Borddukar, Serveringsdukar, Parad- o. Badhanddukar,
Kuddar, Förkläden, Flossa o. Kiddermönster samt enklare Mattor jämte
Gardiner m. m., passande för sommarnöjen, finnas till salu.
[1654]

Johanna Brunsson.

Vid Samuelsbergs Hushållsskola

börjar ny termin den 1 augusti.

Prospekt sändes på begäran.

Samuelsberg, Motala i april 1890.

M. Möller.

U. Holmberg. [1792]

Största urval af

Sängar, Sängkläder,
Täcken och Filtar

i
K. M. LUNDBERGS Bosättningsmagasin
N:r 7 Storkyrkobrinken N:r 7
STOCKHOLM. [1722]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt överenskommande mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.